

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

I/2008

Ze života ČEPES
Veletrh ESOTERIKA 2008
Čínský horoskop rok krysy
Alergie

Jaro v čínské medicíně
Libice nad Cidlinou, průzkum
Zdraví jako motor ekonomiky
Práce s vědomím

Pythagorejské Y

*Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.*

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

<i>Ze života ČEPES</i>	1
<i>Zaměření a formy činnosti na rok 2008</i>	
<i>Zájmová a badatelská činnost</i>	
<i>Odborná, osvětová a publikační činnost</i>	
<i>Fotografie z valné hromady 2008</i>	2
<i>Naše účast na ESOTERIKA 2008</i>	3

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICINA – HEALING AND ALTERNATIVE MEDICINE

<i>Vážení čtenáři - úvaha k vydání I. dílu Pavlových rozprav B. Kočího, redakce</i>	6
<i>Rady k rozvinutí vnitřních sil, redakce</i>	7
<i>Plnost života - tělesné zdraví a svěžest</i>	8
<i>Rok krysy - čínský horoskop pro rok 2008, Pharm. Dr. L. Belujská</i>	15

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ – ADVICES FROM DOKTOR AND HERBALIST

<i>O alergii II - MUDr. J. Doležal</i>	16
<i>Jaro v čínské medicíně, Pharm. Dr. L. Belujská</i>	17

TELESTÉZIE – TELESTHEZIA

<i>Vznik negativních při vyprazdňování slavníkovců, pokračování - K. Brotz</i>	19
--	----

Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ, ZAJÍMAVOSTI – MISCELLANEUS

<i>Zdraví jako motor ekonomiky, Ing. V. Bažant</i>	23
<i>O prognózování, PhDr. V. Zatloukal, CSc.</i>	24
<i>Práce s vědomím, Zdražil Jaromír</i>	25

Vydává jako svou účelovou tiskovinu Společenstvo pro drobné podnikání ČS VTS. Dříve „Mandala Nova“ - 6 ročníků.

Šéfredaktor: Olga Filipová Redakční rada: Ing. V. Bažant, J. Jandová, J. Bártová, P. Rumčák

Adresa redakce: Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1, tel. 221 082 252, fax 221 082 289

Autorské články nejsou redakčně ani jazykově upravovány, vyjadřují názory autorů a jsou chráněny autorským právem.

Registrační číslo MK ČR E 8041, ISSN 1212 – 3145

ZE ŽIVOTA SPOLEČNOSTI

Dne 8.3.2008 se konala valná hromada ČEPES, která se skládala ze dvou částí. Dopolední část řešila otázky týkající se plnění úkolů za minulé období a stanovila další pro období nastávající. Odpolední část byla záležitostí především společenskou.

Dopolední jednání schvalovalo činnost vedení a hospodaření za rok 2007. V hospodaření nebylo shledáno žádné pochybení a pokud se týká činnosti vedení, bylo mu vytýkáno, že málo oslovujeme různé společenské vrstvy. Dále byl projednáván návrh rozpočtu a plán činností na rok 2008. Zaměření činností bude připojeno na závěr této informace v plném rozsahu.

Velice důležitým aktem byla volba nového vedení na rok 2008 až 2009. Došlo při ní k doplnění 5ti novými členy a ze starého vedení se 7 rozhodlo dále pracovat v novém vedení. Myslíme, že je to správné řešení, protože dochází ke kontinuitě plnění úkolů, které byly rozpracovány již v minulých letech a bude naší snahou je jednou dokončit, i když mnozí členové ČEPES nejsou tak optimističtí (jedná se především o legalizaci naší profese).

Odpolední zasedání bylo věnováno osobnosti Bedřicha Kočího. Považujeme za velice důležité, aby osobnost Bedřicha Kočího se opět dostala do podvědomí našich lidí, jak tomu bylo za první republiky. Posezení bylo velice příznivě ovlivněno účastí vnučky Bedřicha Kočího, protože my – účastníci valné hromady – ho známe pouze z přednášek, publikací a komentářů z období první republiky. Ale vnučka, paní Milena Weiszerová mohla podat očita svědectví jak o samotném dědovi, tak o jeho léčitelském umění. Vždyť ona sama byla živoucím důkazem, že dokázal pomoci v případech, kdy lékaři byli již bezmocni. Jsme přesvědčeni, že se jednalo o příjemné společenské posezení, které přispělo k hlubšímu poznání jedné z významných osobností.

Zaměření a formy činnosti na rok 2008

Bioenergetické služby *

Pro rok 2008 jsou jednou ze základních činností s tímto zaměřením:

- jednání s politickými a hospodářskými orgány s cílem zařadit profesi „bioenergetik“ do soustavy povolání
- dopracování a podání žádosti k získání akreditace pro profesi „bioenergetik“
- vytvoření organizačních předpokladů pro zahájení výchovného systému pro profesi „bioenergetik“
- zachování bioenergetické* péče v prostorách ČSVTS Praha 1, Novotného lávka 5
- pro legislativní zabezpečení předchozích bodů úzce spolupracovat s Hospodářskou komorou ČR

*na základě jednání může být bioenergetik nazýván jinak

Léčitelství

- spolupráce s organizacemi obdobného charakteru v ČR i v zahraničí

Zájmová a badatelská činnost

Tyto činnosti budou zaměřeny na:

- pořádání přednášek a seminářů podle potřeb regionů nebo spolupracujících organizací
- vytváření pracovních skupin pro řešení praktických problémů telestétů, bioenergetiků, numerologů a

prognostiků

- organizování kurzů a setkání, zaměřených na další vzdělávání a výměnu zkušeností v Dobronicích, v Praze i jinde
- spolupráce se zahraničními organizacemi z oboru - s Polskou Federací telestétů a bioenergoterapeutů, s Mezinárodním společenstvím léčitelů (IVH) - zaměřenou na prosazování povolání bioenergetik* v rámci EU

Odborná, osvětová a publicistická činnost

- zapojení do příprav Veletrhu ESOTERIKA 2008 podle požadavků organizátora a možností ČEPES a vážných zájemců
- vytváření klubů v rámci ČEPES a pomoc při realizaci jejich činnosti
- dle možnosti všemožně podporovat přenesení klubové činnosti a aktivit ČEPES do jednotlivých regionů ČR a v tomto směru podpořit i aktivity paní Lenky Koukalové v Podbořanech
- pokračování výměny zkušeností se zahraničními organizacemi
- vydání dvou čísel zpravodaje Psychoenergetika
- podílet se na vydání prvního dílu publikace „Pavlovy rozpravy“ Bedřicha Kočího společně s nakladatelstvím AGAPE Brno.

Organizační záležitosti

1. Členské příspěvky.
Základní příspěvek se zpravodajem činí 500,- Kč, bez zpravodaje 350,- Kč.
2. Styk členů s vedením ČEPES.
Základní informace je možno získat v kanceláři č. B - 235, Praha 1, Novotného lávka 5, na telefonním čísle 221 082252, nebo faxem 221 082289.

K předávání zpráv možno využít e-mail bazant.cepess@seznam.cz.

Další kontakt: Antonín Fiurášek, Jizerská 2941/57, 400 11 Ústí nad Labem, mobil 605 031 135, e-mail tfigurasek@volny.cz

Informace o činnosti ČEPES je možno vyhledat i na webových stránkách www.cepess.cz a stránkách zpravodaje Psychoenergetika.

Předseda společnosti bude nejspíše k dosažení ve středu anebo ve čtvrtek. Každou návštěvu (především mimopražskou) doporučujeme dojednat telefonicky, faxem, nebo e-mailem.

V letních měsících je pobyt předsedy upraven a jeho časový rozvrh je vyvěšen na dveřích kanceláře.

**Pohledy na zasedání valné hromady ČEPES
konané 8. března 2008**

Naše účast na veletrhu ESOTERIKA 2008

Letos jsme se účastnili esoterického „jarmarku“ po čtvrté. A opět ve stejném složení jako v minulosti jsme měli společný stánek – ČEPES, regenerační centrum „Harmonie“ z Bystřice pod Hostýnem a pan A. Fiurášek. Letošní prezentace doznala některých změn, a to především ze strany ČEPES. „Harmonie“, zastupovaná panem F. Ernestem, představovala jeden z posledních přístrojů pro medicínskou diagnostiku a terapii L.I.F.E. SYSTÉM (Frekvenční analyzátor biokmitů živého organismu). Software přístroje je výsledkem spolupráce ruských a amerických vědců v oblasti vývoje přístrojů pro medicínskou diagnostiku a terapii a je vyráběn v Německu. Výhradní zastoupení pro prodej v ČR má pan F. Ernest. Návštěvníci si mohli během veletrhu sami na sobě ověřit kvalitu tohoto přístroje. Poslední návštěvníci byla vnučka pana B. Kočího, které přístroj konstatoval, že i ve věku 86 let je ve velmi dobré kondici, a že pan B. Kočí to „uměl“, když ji v 18ti letech vytahoval hrobníkovi z lopaty (po onemocnění dětskou obrnou, když lékaři se vzdávali jakékoliv naděje na uzdravení).

Pan A. Fiurášek se prezentoval na Esoterice jako obvykle prodejem kyvadel různých druhů a určeni, telestetických pomůcek a literatury. Sortiment prodávaných prostředků rozšířil o přírodní sladidlo „Steviana“ pro diabetiky. Program Esoteriky obohatil o přednášku o psychoenergetických jevech, na které s panem P. Švecem předváděli ohýbání lžic pomocí psychických sil.

Jak bylo úvodem řečeno, prezentace ČEPES doznala oproti dřívějšímu podstatných změn. Ta první se týkala samotné nabídky služeb, které je schopno vedení nabídnout veřejnosti. Poučili jsme se z jarmarků, které pořádala HK ČR pro podnikatele. Nabídku služeb nejlépe osvětlí reklama, která byla uveřejněna na zadní stěně stánku. Zněla:

Česká psychoenergetická společnost a regenerační centrum Harmonie poskytují tyto služby:

- regeneraci a harmonizování fyzických a duševních sil
 - ve středisku Harmonie, Poutní 594, Bystřice pod Hostýnem
 - ve Středisku zdraví v Boskovicích
 - v prostorách ČSVTS Praha 1, Novotného lávka 5
- vyhledávání a zřizování vodních zdrojů
- pomáháme při výběru vhodných míst pro stavby
- pomáháme při zlepšování životního prostředí (odstraňování škodlivých energií, hmyzu i hlodavců)
- poradíme při úpravách stravovacího režimu
- nabízíme relaxační pobyty ve vzdušném prostoru nad krásami ČR
- nabízíme k prodeji telestetické pomůcky i odbornou literaturu.

Mezi zvláštní nabídky patřilo asi zabezpečení vyhlídkových letů ve vzdušném prostoru ČR se společností Paravion. Přestože se jedná o službu zdánlivě málo slučitelnou se službami poskytovanými na Esoterice, našla se řada vážných zájemců.

Při prodeji telestetických pomůcek jsme letos představili staronový typ léčebného kyvadla. Toto kyvadlo jsme v rámci spolupráce s polskými radiestéty obdrželi již v roce 1992. Rozhodli jsme ho zveřejnit letos proto,

že v minulých letech byl náš trh obohacen kompenzačními kyvadly, které se též používají k léčebným účelům. Jedná se však o rozdílné působení, které jsme si s panem A. Fiuráškem ověřili v roce 2007 u pana Ing. V. G. Oba typy kyvadel snímají z klienta špatné energie. V kompenzačních procházejí beze změny rukama operátora, což vyžaduje po použití kyvadla nutnou vlastní očistu. U toho našeho je podstatné to, že špatné energie se transformují uvnitř kyvadla a tudíž neovlivňují operátora. Pro pochopení významu je vhodné zveřejnit popis kyvadla-měď. Úvodem je třeba ještě podotknout to, že po obdržení tohoto kyvadla v roce 1992 jsme si také ověřovali schopnost transformace škodlivých energií. Ověření prováděla paní M. Davidová, která byla schopna vidět jak auru člověka, tak i barvu energií snímaných kyvadlem i barvu energie z kyvadla vystupující. Proč jsme si opět tuto schopnost ověřovali? My jsme si potřebovali ověřit, že i námi vytvořená kyvadla tohoto typu mají transformační vlastnosti. Nyní k samotnému popisu kyvadla –měď.

Upozorňujeme, že kyvadlo je určeno především pro osobní potřebu uživatele (i začátečníka) a pro jeho blízké. Není určeno pro profesní činnost. Kyvadlo pracuje s energiemi, které jsou tvořeny při poruchách lidského organismu.

Co kyvadlo umí:

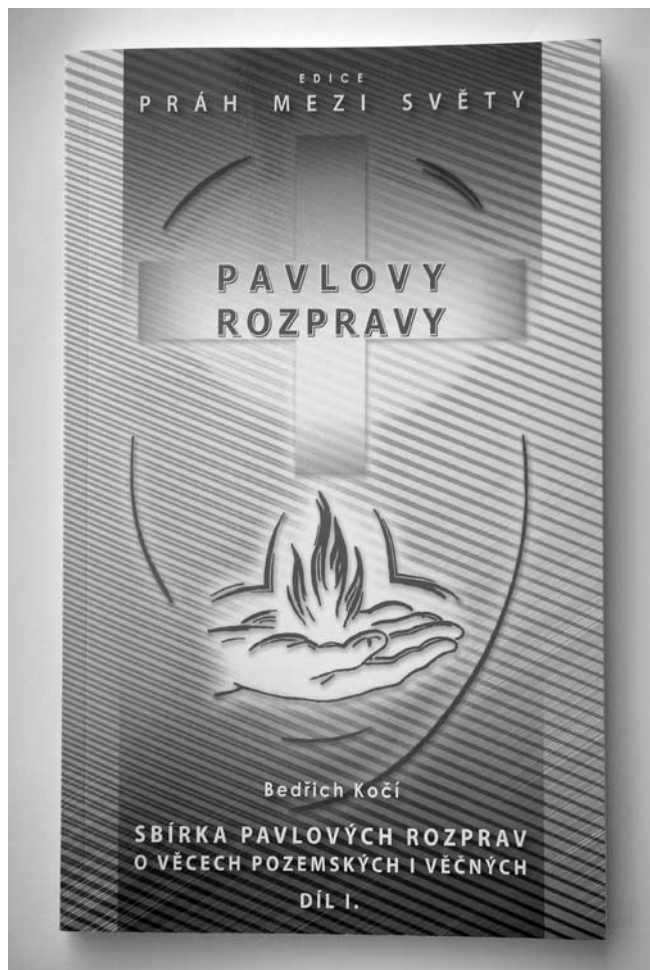
1. očišťuje od různých infekcí, zánětlivých stavů, virů, ale působí pouze na tkáň a krev
2. očišťuje od různých usazenin v ledvinách, ve žlučniku a také krvi
3. upravuje také krevní tlak.

Jak pracuje:

Kyvadlo při působení má dva druhy pohybů:

1. krouživý – při řešení problémů ad 1) a 2)
2. kývavý – pohyb ve směru tepny přičemž nezáleží, na kterou tepnu působíme (na ruce nebo na noze).

S kyvadlem pracujeme klidně, mentálně soustředění jen na řešení jednoho problému. Působíme tak dlouho, dokud se kyvadlo otáčí nebo kýve. Po zastave-

ní pohybu zůstaňte chvíli v klidu, protože může nastat opačný pohyb. Vyčkejte, protože točení nebo kývání se může i několikrát opakovat. Při opakovaných cyklech se výkyvy neustále zmenšují, až dojde k úplnému zastavení.

Pro sensibila, který již dlouhodobě pracuje s energiemi a dokáže se od škodlivých očistit, může být kyvadlo dobrým pomocníkem. Do kyvadla vstupují energie z narušených orgánů, v kyvadle se transformují v jiný druh energie, který není pro sensibila nebezpečný. Tuto informaci mohou potvrdit ti sensibilové, kteří vidí auru.

Aby kyvadlo neplnilo funkci pilulky nebo prášku k odstranění následku, ale aby sloužilo též k odstranění příčiny, doporučujeme vlastníkům kyvadla, aby se účastnili semináře (přednášky) k tomuto tématu pořádaného Českou psychoenergetickou společností. Informace o místu a termínu získáte na internetu (www.cepes.cz), nebo e-mail: bazant.cepes@seznam.cz nebo na telefonu 221 082 252 (se záznamníkem).

Za další významnou událost na Esoterice2008 považujeme prezenci prvního dílu publikace Bedřicha Kočího „Pavlovy rozpravy“, kterou ČEPES v roce 2008 vydala společně s organizací Agape Brno. Obě organizace se dohodly na společném úsilí seznámit naši veřejnost s významnou osobností, jakou byl pan B. Kočí na přelomu devatenáctého a dvacátého století a za první republiky. Nebyl to pouze prodej této vydané knihy, ale právě křest na Esoterice 2008, který pomohl oběma organizacím plnit tento záměr. Křest se uskutečnil 29. 3. v 15 hod. Kmotry při křtu byli: PhDr. Zdeněk Hajný, vnučka pana B. Kočího paní Milena Weiszerová a Ing. Vlastimil Bažant.

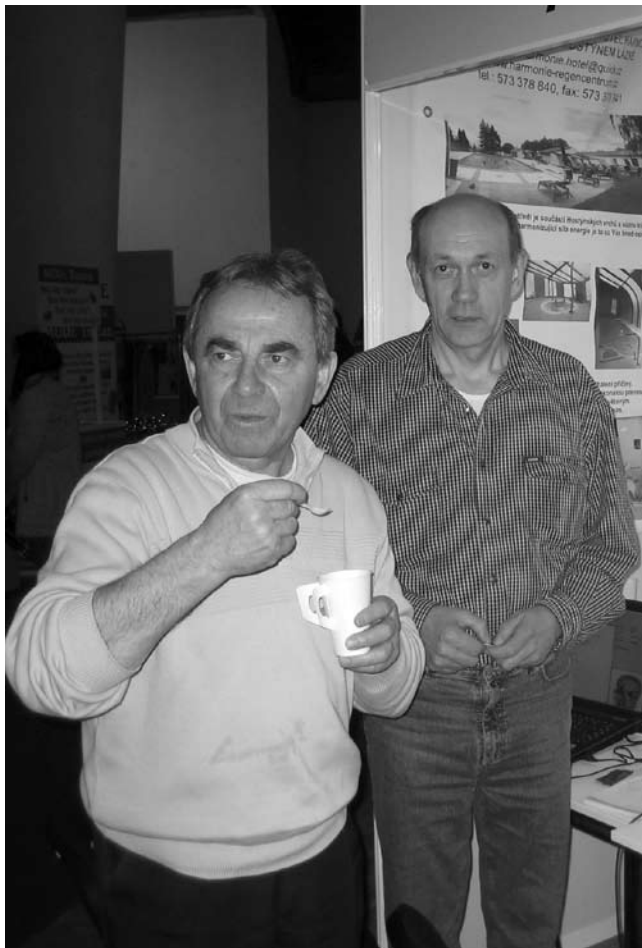
Ing. V. Bažant seznámil účastníky křtu s významem pana B. Kočího pro kulturní a duchovní rozvoj naší společnosti. Vnučka popsala svého dědu na základě vlastní zkušenosti a jsme přesvědčení, že její slova měla daleko větší význam, než řada knih, článků nebo přednášek. Pan PhDr. Z. Hajný přiložil na knihu krásný přírodní světlý kámen, ve kterém se vykryštoval tmavý obraz v podobě kříže. Tento kámen vyzařoval silnou pozitivní energii. PhDr. Z. Hajný popřál křtěné knize, aby byla tak silná, jako přiložený kámen.

Co nás velice udivilo při prodeji „Pavlových rozprav“. Byla to skoro neznalost osobnosti Bedřicha Kočího. Tato neznalost se týkala mladých i starých a s podivem i těch, kteří se zabývají duchovní problematikou. Podle nás je to velká škoda, že se zapomíná na vlastní kořeny.

Vnučka pana Kočího se živě zajímala o náš stánek i o naši činnost. A tak jste ji v některém okamžiku mohli vidět s virguli v rukách, v dalším jako klientku napojenou na přístroji pana Ernesta. Přitom se nám pochlubila, že jí není cizí pracovat s kyvadlem, a že ona má doma kyvadlo, které používal při své práci její dědeček.

Na závěr se ještě zmiňujeme o tom, že na Esoterice2008 byla přítomna řada našich členů jako vystavovatelů (paní J. Beranová, pan L. Hladík, pan J. Sehnal, Ing. M. Šalátová).

J. Bartová, J. Jandová, M. Svobodová, Ing. V. Bažant

Vážený čtenáři,

vedení České psychoenergetické společnosti se rozhodlo společně s nakladatelstvím Agape – Brno vydat dílo pana Bedřicha Kočího „Pavlovy rozpravy“. Jedná se o 100 přednášek, které autor přednesl k prohloubení duchovního rozvoje společnosti. Toto dílo je rozděleno do pěti částí, které budeme postupně vydávat. Pan B. Kočí je znám jako významný duchovní léčitel, avšak stejně význačnou úlohu sehrál na poli publicistickém v různých časopisech a při vydávání národních literárních děl pro širokou veřejnost.

Bedřich Kočí se narodil 2. března 1869. Původně měl být truhlářem, pro slabou tělesnou konstrukci však nemohl těžkou práci vykonávat a tak byl posléze zaměstnán v knihkupectví. Tím došlo k naplnění jeho dávného přání - pod vlivem dožívajících ideálů českého obrození - stát se uvědomělým vlastencem. Realizace tohoto snu se mu podařila v pozdějších letech, když se stal sám nakladatelem. Mnozí obrozenečtí spisovatelé nebyli od jeho dob vydáváni tak pečlivě a levně, jak v jeho „knihovně českých klasiků - beletristů“. Jeho snahou bylo, aby každý český člověk - bohatý i chudý mohl čerpat z kulturního bohatství českého národa. Jeho prvním pokusem dát lidu levnou a přitom hodnotnou knihu, bylo vydání Babičky B. Němcové a F. Palackého Dějin národa českého. K vydání došlo v r. 1905 a pro zajímavost - Babička stála 15 krejcarů. Přitom Babička Boženy Němcové byla vydána nákladem 370 000 výtisků a Palackého Dějiny národa českého v počtu 83 000 výtisků. Než se však stal v roce 1899 samostatným pražským nakladatelem, byl v letech 1893-1895 spoluzakladatelem Slovanského knihkupectví v Plzni. V Plzni B. Kočí svou nakladatelskou činnost zahájil vydáváním skladeb českých i tehdy mladých a neznámých skladatelů jako byl tře-

ba K. Kovařovic, ale i starších jako byl K. Bendl a J. Malát. Působení B. Kočího v Plzni trvalo sice pouhá dvě léta, ale dalo základ hudebnímu nakladatelství Jana Housera, které přetrvalo v tomto městě řadu let. Po rozloučení v Plzni nastoupil B. Kočí u nakladatele Vilímka, u něhož pracoval až do založení vlastního nakladatelství v roce 1899. V nově založeném nakladatelství vycházela edice B. Kočího, ale i tisk cenově dostupných hudebnin. Jeho nakladatelskou činnost charakterizují jeho vlastní slova „ne na knize vydělavat, ale také pro knihu něco obětovat“. Snaha o povznesení českého národa ho svedla dohromady s takovými lidmi, jako byl třeba národní buditel Ladislav Rieger nebo skladatel Bohuslav Foerster. Setkání s B. Foerstem nakonec vedla ke vzniku trvalého přátelství, jehož základem byla oboustranná úcta a obdiv.

Jak se stal Bedřich Kočí léčitelem? Tuto skutečnost popisuje v knize o duchovním léčení.

V roce 1909 mu zemřela maminka. Byla to pro něho těžká rána a on sám po pohřbu odešel do ústraní, aby se mohl s touto ztrátou vyrovnat. Na cestu do vlaku si vzal s sebou mimo jiné knihu od Ralph Waldo Trine „Ráj srdce“ (v jiném překladu „V souzvu-ku s nekonečnem“). Než dojel do Abbazie, místa, kde chtěl získat klid a posílení pro další život, měl tuto knihu přečtenou a v duši se mu rozhostil klid. Jedním z poznatků bylo, že smrt je pouze přechodem z jedné sféry do druhé a tudíž, že maminka pro B. Kočího nezemřela, a že ho bude nadále v jeho životě provázet, pokud jí to Prozřetelnost dovolí. Tato kniha mu také odhalila podstatu života duševního a hmotného ve zcela jiných souvislostech. Pochopil, že člověk nemusí být v žádné církvi, aby našel svou cestu k Bohu. Že i bez jakéhokoli prostředníka člověk může dosáhnout spojení s Bohem. Že nemusí klečeti před oltářem, aby se dočkal Božího požehnání, protože ne slovy a modlitbami, nýbrž pouze jen s k u t k y svého každodenního života Boha vzýváme, Bohu sloužíme a svou lásku k Němu skutečně dokazujeme. Došel k poznání, že i člověk mimo církev žijící, může být lepším křesťanem než ten, který plní všechny povinnosti, jež mu ukládá církev, ale který lásku k bližnímu svému nedokáže projevovat jinak než slovy.

Po celý pobyt v Abbazii se B. Kočí ke knize vracel a možno říci, že ona natrvalo ovlivnila jeho život. Za zásadní považoval poučení o tom, jak je možno uzdravovat sebe nebo další, je-li jeho nitro sladěno s Nekonečnem. Toto poznání mohl ihned také vyzkoušet na sobě. Ještě za pobytu v Abbazii onemocněl angínou a situace nebyla pro něho právě příjemná. Vysoké horečky, v cizině bez rodiny, bez ošetření a posluhy, vzpomněl si, že Trine uvádí jeden případ sebeléčení a nejprve zkoumal, zda by se něčeho podobného mohl sám odvážit. Po zjištění, při zpytování svého života, zda není naplněn žádným velkým hříchem, poznal, že podmínky pro sebeuzdravení splňuje a začal se modlit k Bohu o uzdravení. Po skončení modlitby poznal, že jeho tělem prochází zvláštní a oblažující teplo, po ukončení proudění poděkoval za uzdravení a cítil se tak posílen a všech bolestí zbaven, až ho tato změna přivedla v úžas. B. Kočí upozorňuje na důležitou okolnost: před poděkováním se nesmí uvažovat o tom, zda léčení pomůže nebo ne. Je naprosto nutno věřit pevně, že toto léčení mělo žádoucí výsledek a proto v tomto přesvědčení nutno za uzdravení poděkovat. Pak

toto uzdravení může být trvalé a ne pouze chvilkové. Po skončení sebeuzdravování došlo k jedné události, kterou B. Kočí popisuje takto:

Zaslechl jsem, jak se otevřely dveře do mého pokoje, někdo vešel a tichými kroky blížil se k mé posteli. Neznámý přichozí přiblížil se až k mé posteli, položil ruku na dolejší čelo lůžka a zůstal tiše státi. Po chvíli pokročil až ke středu postele a posadil se na ni. Cítil jsem zřetelně, jak sesedl peřinu, a to právě v místě, kde jsem měl pod ní položenou pravou ruku, takže jsem s ní nemohl ani hnouti. Zas uběhla chvíle ticha a nic se nedělo. Najednou cítím, jak mne neznámý hladí po tváři.

„Kdo to tu je?“ – ptám se. „Já – tvoje žena – Mařenka.“

„Ale jak je to možné? Vždyť jsi přece v Praze, a já jsem tu v Abbazii?“ – ptám se udiven. „Bylo mi sděleno, že jsi nemocen, a proto jsem tě přišla navštívit.“

Zvedl jsem levou ruku, abych zachytil hladící mne ruku, ale v témže okamžiku doteku se mi rozplynula. Bytost, která byla astrálním tělem mé ženy, vstala hned s postele a tichými kroky se vzdalovala ke dveřím. Podivné zážitky tohoto večera vyvrcholily při čtení dopisu od mé ženy, který přišel třetí den. Žena mne žádala, abych jí hned napsal, jak se mi daří, nejsem-li nemocen. Měla sen, ve kterém mne viděla nemocného a byla mne v Abbazii navštívit.

Pobyt v Abbazii, kniha R. W. Trina a prožitek ze sebeuzdravení, natrvalo ovlivnily jeho život. Došlo k takovým změnám v jeho chování, že ho ani nejbližší okolí nepoznávalo. Tato vnitřní proměna, získání vnitřního klidu, pohody nebo jinak řečeno - dosažení vnitřní harmonie - umožňovala B. Kočímu udržovat nejen vlastní zdraví, ale předávat ozdravní síly každému potřebnému a trpícímu. Tuto schopnost pomáhat i druhým si ověřil i na vlastní, šestileté dcerce, která nesprávným léčením záškrtu ochrnula na celém těle. Nemohla chodit, rukama vládnout, mluvit ani polykat. Půl roku trval tento stav a všechny lékařské zákroky selhávaly. Tehdy B. Kočí se zamýšlel nad tím, zda by nemohl použít pro uzdravení stejného způsobu, kterého použil při svém uzdravování v Abbazii. Úspěšný výsledek působení by považoval za obrovskou milost, která by mu byla prokázána. Proto zpytoval své svědomí, zda se tohoto ozdravného působení může odvážit. Po zjištění, že sice hřeší, ale jen tak, jako i ti nejspravedlivější lidé, rozhodl se, že poprosí o pomoc Syna božího. Výsledkem působení (jenom jediného) bylo, že dcerka vstala, začala rukama mávat, po půl roce opět promluvila a nakonec se sama rozběhla za maminkou. Důležité je zde ještě připomenout rozmluvu otce s dcerkou po ukončení působení: „děvečko moje, viš to, že jsi už zdráva?“ a když dcerka otočila k němu hlavičku s nedůvěřivým pohledem, znovu ji utvrzoval ve víře v uzdravení slovy: „ty musíš věřit, že jsi zdráva, když ti to tatíček řekne, vstaň a postav se na nožičky“.

Přestože se Bedřich Kočí přesvědčil o svých léčitelských schopnostech a možnostech, obavy, aby někomu neublížil, mu znemožňovaly působení na další nemocné. Tento stav trval několik let a teprve na pokyn z duchovní oblasti došlo ke změně jeho postoje. Byly to neobvyklé sny, které mu vysvětlili jeho přátelé a které ho vybízely k pomoci trpícím. Jeden za snů mu vysvětlil přítel D. takto.

„To je právě počátek toho, co jsem ti jednou napověděl a co ti přislíbil již dřívější sen o tvém vnoučeti. Tehdy bylo ti přece slíbeno, že učiníš-li to, k čemu jsi byl vyzván, dostane se ti darů, o jakých jsi dříve nevěděl. A tento tvůj nový sen ti to jen potvrzuje, neboť neznámá nic jiného, než že jsi odložil nyní svůj život hmotný a nadále budeš žít životem duchovním, ovšem ve hmotném těle.“

Toto poměrně dlouhé období - od zjištění svých léčitelských schopností až do prvního působení na nemocného - nebylo vůbec ke škodě. V něm se B. Kočí duchovně měnil a postupně zrál ve velkou léčitelskou osobnost. O rozsáhlosti jeho působení svědčí, že v roce 1931 to bylo na 31 000 a koncem roku 1942 již na 89 000 lidí, kteří vyhledali u něho pomoc.

Proto jsou jeho poznatky a zkušenosti tak cenné i pro novou generaci léčitelů. Co předává nové generaci léčitelů - léčitelská síla neroste používáním nějakých poznatků a prostředků, ale duchovním růstem samotného léčitele. Co vzkazuje nemocným - hlavním činitelem při uzdravování je sám nemocný.

A oběma doporučuje - léčiteli k získání větší léčitelské síly a nemocnému pro vytvoření podmínek pro trvalé zdraví - dosáhnout vnitřního klidu (harmonie), prohloubení lásky a víry v uzdravení.

RADY K ROZVINUTÍ VNITŘNÍCH SIL

Následující stať navazuje na článek o panu Bedřichu Kočí. Z předchozího víte, že pan B. Kočí se jel zotavit a obnovit vnitřní harmonii do Abbazie (Opatie) a na cestu si vzal sebou knihu Ralph Waldo Trina „V souzvuku s Nekonečnem“. Ve svém životopise hodnotí B. Kočí, že kniha ovlivnila jeho další jednání, činnost a chování na celý život. Knihu přečetlo jistě mnoho čtenářů. Nevíme, kolik jich ovlivnila tak, jako pana B. Kočího. V jeho případě však znamenala, že mu v kritickém okamžiku, kdy byl na tom špatně psychicky (úmrtí maminky) a byl nemocí ohrožen jeho život, pomohla rozvinout jeho vnitřní síly jak k získání zdraví, tak i vnitřní pohody. Z celé knihy jsme vybrali jenom jednu kapitolu, z které je však patrné, že některé myšlenky se objevují v následujících dílech a přednáškách pana B. Kočího. Například: jak by měl lékař v budoucnu pomáhat nemocným se uzdravovat. Doporučujeme čtenářům si následující článek přečíst (nahleďte přitom na jazyk, kniha byla vydána začátku dvacátého století) a přejeme jim, aby si na rady vzpomněli, když se dostanou do nějaké svízelné situace. Když se to podařilo jednomu, může se to podařit každému.

redakce

PLNOST ŽIVOTA - TĚLESNÉ ZDRAVÍ A SVĚŽEST

Bůh je duch života nekonečného. Jsme-li účastníky toho života a máme-li schopnost otevřít se plně jeho božskému přílivu, znamená to i pro život tělesný více, než by se na prvý pohled zdálo. Neboť jest velmi jasno, že život toho Nekonečného Ducha již svou podstatou nepřipouští nemoci; a je-li tomu tak, nemůže být nemoci v těle, kam on volně vstupuje, jímž volně probíhá.

Uvědomme si nejprve, že, pokud jde o život fyzický, všechny život se vyvíjí z vnitřku na venek. Jest nezměnitelný zákon, který praví: „Jak uvnitř, tak zevně; příčina, účinek.“ Jinými slovy: síly myšlenkové, rozmanité stavy mysli a city mají všechny časem účinek na tělo fyzické. Někdo řekne: „Mnoho slyším dnes mluvíti o účincích ducha na tělo, ale příliš důvěry v to neskládám.“ Ne? Kdosi ti přinese nenadálou zprávu. Zbledneš, chvěješ se, nebo snad omdlíš. A přece je to tvůj duch, jehož prostřednictvím tě zpráva došla. Přítel ti něco řekne, snad u stolu, něco, co se ti zdá nepřívětivým. Jsi tím dotčen, jak říkáme. Pochutnával jsi si na obědě, ale od té chvíle je po chuti. Ale to, co bylo řečeno, vniklo v tebe a působí na tebe prostřednictvím ducha tvého.

Hle, tamto jde jinoch, vleka nohy, klopýtáje přes neopatrnější překážku v cestě. Proč to? Prostě, protože je slabomyslný, blbý. Jinými slovy, úpadek ducha má v zápětí úpadek těla. Býti pevného ducha znamená býti pevných nohou. Chabý duch znamená chabý krok.

Anebo stane se náhlá nehoda. Stojíš, třesa se a sláb strachem. Proč nejsi s to, abys se pohnul? Proč se chvěješ? A přece myslíš, že duch má jen malý vliv na tělo. Na okamžik ovládl tebou nával hněvu. Za několik hodin potom stěžuješ si na prudké bolení hlavy. A přece ještě, zdá se, neuznáváš, že myšlenky a city mají účinek na tělo.

Před několika dny hovořil jsem s přítelem a mluvili jsme o podrážděnosti. „Můj otec je velmi náchylen k podrážděnosti“, pravil přítel. „Otec váš není zdrav“, řekl jsem. „Není silný, svěží, statný, ani čilý.“ A popisoval jsem dále podrobněji stav jeho otce a obtíže, jež skličující. Pohlédl na mne překvapen a pravil: „Jakže, vy znáte mého otce?“ „Ne“, odpověděl jsem. „Jak tedy můžete popisovati tak přesně chorobu, kterou je skliččen?“ „Právě jste mi řekl, že váš otec je velice náchylen k podrážděnosti. Když jste mi řekl toto, udal jste mi příčinu. Popisuje stav vašeho otce, spojil jsem jedno-duše s příčinou účinek jí vlastní.“

Strach a podrážděnost mají vzápětí uzavření všech průchodů tělesných tak, že životní síly plynou pomalu a lenivě. Naděje a klidnost probíhají tělem jaře, a choroba proto nenalezne tam pro sebe místa.

Před nedávnem vyprávěla jedna paní příteli o vážné poruše tělesné. Přítel můj věděl náhodou, že mezi tou paní a její sestrou není poměr nejlaskavější. Naslouchal podrobně popisu jejich obtíží a pak, hledě jí přímo do očí, řekl tonem pevným, ale vlídným: „Odpusťte sestře!“ Žena pohlédla na něho překvapena a pravila: „Nemohu sestře odpustit.“ „Dobrá“, odvětil, „ponechte si tedy strnulost kloubů a podobné reumatické obtíže“.

Za několik týdnů viděl ji opět. Lehkým krokem přišla mu vstříc a pravila: „Poslechla jsem vaši rady. Navštívila jsem sestru a odpustila jí. Spřátelily jsme se opět, a nevím ani jak, ale - pamatuji - právě od toho dne, kdy jsme se smířily, mých obtíží zdálo se ubývat, a

dnes není ani stopy po bývalých nesnázích; a opravdu, se sestrou jsme se staly dobrými přítelkyněmi a teď můžeme sotva býti jedna bez druhé.“ Tu opět máme následek vyplývající z příčiny.

Máme několik plně ověřených případů tohoto způsobu. Matka byla zachvácená na chvíli silným návalem hněvu, a dítě u jejího prsu za hodinu zemřelo; tak bylo otráveno mléko mateřské jedovatými výměsky organismu pod vlivem návalu hněvu. V jiných případech bylo způsobeno vážné ochuravění a křeče.

Proslulý badatel provedl několikrát tento pokus: Umístil několik lidí ve vytopené prostora. V každém z nich byla na okamžik vzbuzena vášně určitého druhu; v jednom silný nával hněvu, v jiných rozmanité vášně jiné. Badatel vzal kapku potu s těla každého z těch lidí a po pečlivém rozboru chemickém, dovedl určití vášně, kterou každý z nich byl zachvácen. K výsledkům prakticky totožným vedl chemický rozbor slin každého z těch lidí.

Věhlasný americký spisovatel, promovaný na jedné z našich největších škol lékařských, jenž důkladně studoval síly, které tělo budují, a síly, které je ničí, praví: „Duch je přirozený ochránce těla... Každá myšlenka má snahu se uskutečnit; příšerné představy nemoci, necudnosti a neřesti všeho druhu způsobují krtičnatost a malomocenství v duši, která je pak uskutěčňuje na těle. Hněv mění chemické vlastnosti slin v jed nebezpečný životu. Je dobře známo, že náhlá a prudká vzrušení nejen oslabila v několika hodinách srdce, nýbrž způsobila smrt nebo šílenství. Badatelé objevili, že jest chemický rozdíl mezi studeným potem, vyrazivším náhle někomu za hlubokého pocitu viny, a potem obyčejným; a stav mysli může být někdy určen chemickým rozбором zločincova potu, jenž, uveden jsa ve styk s kyselinou selénovou, barví se zřetelně na růžovo. Je známo, že strach zabil tisíce obětí; kdežto naopak srdnatost je velká posilovatelka.

„Hněv matčin může usmrtiti kojence. Rarey, slavný krotitel koní, pravil, že hněvivé slovo zrychlí někdy žilobití koně o deset tepů za minutu. Platí-li to o zvířeti, co řekneme pak o jeho vlivu na bytosti lidské, zvláště pak na dítě? Silné duševní vzrušení způsobuje často dávení. Krajiní hněv nebo zděšení může způsobit žloutenku. Prudký záchvat vzteku způsobil mrtvici a smrt. Opravdu ve více než jednom případě jediná noc duševních muk ztroskotala život. Žal, dlouho trvající žárlivost, ustavičná starost a šířající úzkost mohou přivodit šílenství. Chorobné myšlenky a nesrovnalé nálady jsou přirozeným ovzduším nemoci, a zločin klíčí a daří se v miasmech ducha.“

Z toho všeho vyplývá velká pravda, kterou dove-deme dnes vědecky dokázati, že různé stavy duševní, city a vášně mají různé, sobě vlastní účinky na tělo, a každý stav duševní, je-li mu dopřáno určité míry, přivodí své zvláštní způsoby chorob, které se časem stávají chronickými.

Ještě několik slov o způsobu jejich vlivu. Je-li člověk zachvácen na okamžik, řekneme, návalem vášně, povstane v organismu tělesném stav, který bychom dobře mohli nazvat tělesnou bouří, jež normální, zdravé a životodárné šťávy tělesné činí kyselými, či spíše žiravými tak, že místo aby konaly své přirozené funkce, stávají se jedovatými a zhoubnými. A dosáhne-li tento stav určité míry, vzniká z jejich společného vlivu zvláštní forma choroby, která se stává chronickou. Tak cit opačný hněvu, cit dobroty, lásky, přízně, má tendenci povzbuzovati zdravé, očištné, životodárné

proudění všech tělesných šťáv. Všecky průchody těla zdají se být volny a otevřeny; síly životní proudí jimi jaře. Ba síly ty, byvše uvedeny v jarou činnost, budou časem překonávati jedovaté a choroboplodné účinky sil protivných.

Lékař navštíví nemocného. Nepředepíše dnes žádného léku. Ale návštěva jeho sama nemocnému uleví. Přinesl s sebou ducha zdraví; přinesl svěžest ducha i nálady; přinesl naději v pokoj nemocného; a zanechal ji zde. Vskutku, sama naděje i radost, kterou přinesl s sebou, zmocnily se mysli nemocného; a tento stav mysli, sdělený lékařem, má zase účinek na tělo nemocného, a tak vlivem duševním nemocný se uzdravuje.

„Cokoli radostného, jasného

tvé tělo sílí, ducha sílí též.

Cít nejživotnější, jenž lidem prán,

je naděj, duši balsám, žití krev.“

Slyšíme někdy, že člověk chatrného zdraví řekne jinému: „Je mi vždy lépe, přijdeš-li.“ Tvrzení to zakládá se na hlubokém vědeckém důvodu. „Jazyk moudrých jest lékařství.“ Moc sugesce nad duchem lidským jest obor studia nejpodivuhodnější a nejzajímavější. Nejúžasnější a nejmocnější síly lze prostředkem tím uvést v činnost. Jeden z nejproslulejších badatelů všeobecně uznán za jednoho z nejznamenitějších žijících anatomů praví, že, jak dokázal pokusy v laboratoři, celé ústrojí lidské může se v době kratší roku úplně přeměnit, přetvořit, a že jednotlivé části mohou se docela přetvořit v době několika málo týdnů.

„Chceš říci“, slyším otázku, „že tělo může se přeměnit z nemocného ve zdravé působením vnitřních sil?“ Zcela jistě; ba to je dokonce přirozená metoda léčby. Metoda, užívající léků a pomůcek zevnějších, jest metoda umělá. Jediné, co lék může učiniti, jest, že odstraní překážky, aby síly života prostě mohly konati spíše svou práci. Skutečné uzdravení musí být i přivoděno vnitřním působením sil životních. Chirurg a lékař světové pověsti prohlásil nedávno vůči svým lékařským kolegům: „Generace minulé nevěšimali si v lékařství nejdůležitějšího činitele, působícího na výživu, životního principu sama, a jejich studium i prostředky léčebné omezovaly se výlučně na působení hmoty na ducha. To vadilo vážně pokrokovým snahám lékařů, a proto činitel psychický v praxi je doposud v zárodcích nebo poměrně nevyvinut. Ale světlo devatenáctého století se rozbřeslo, a tak pochod lidstva běže se směrem ke skrytým silám přírodním. Lékaři jsou nyní nutkáni vstoupiti v řady těch, kteří studují psychologii, a následovati svých vůdců na širší pole léčby duševní. Není času k otálení, není času k pochybování nebo k váhání. Kdo otálí, je ztracen, neboť všechno lidstvo je zaujato tímto hnutím.“

Jsem si toho vědom, že k předmětu, o němž uvažujeme, pojilo se za posledních několika let mnoho pošetilostí. Mnoho nesmyslných a pošetilých věcí bylo tvrzeno a činěno; to však ničeho nedokazuje proti velkým základním zákonům samým a naprosto s nimi nesouvisí. Tak tomu bylo vlastně ode dávna s každou soustavou ethickou, filosofickou a náboženskou, kterou svět kdy znal. Ale časem ty pošetilé, nesmyslné věci odpadly, a velké věčné principy trvají, stále jasněji a jasněji jsouce vymezovány.

Znám osobně mnoho případů, kde působením oněch sil bylo docíleno úplného a trvalého uzdravení, někdy v době ku podivu krátké. Některé z těchto případů pokládala pravidelná praxe, materia medica, za

beznadějné. Máme četné zprávy o takových případech ve všech dobách a v souvislosti se všemi náboženstvími. A proč by nemohla dnes mezi námi býti moc způsobiti taková vyléčení? Ta moc tu je a bude uplatněna tou měrou, jak poznáme tytéž velké zákony, které byly známy v dobách minulých.

Někdo může učiniti velmi mnoho pro uzdravení jiného; to však předpokládá téměř bez výjimky součinnost toho, kdo je takto léčen. Kristus uzdravuje, potřeboval téměř vždycky součinnosti toho, kdo se ho dovolával. Jeho otázka zněla skoro bez výjimky: „Věříš-li?“

Tím budil k činnosti životodárné síly v tom, koho uzdravoval. Je-li někdo velmi slabý, je-li jeho soustava nervová vysílena, nebo duch jeho vlivem nemoci není schopen silné činnosti, může být pro něho dobré vyhledati pomoci a součinnosti jiného. Bylo by však pro něho mnohem lépe, kdyby se mohl povznést k živému vědomí všemohoucnosti svých vlastních vnitřních sil.

Někdo může uzdraviti druhého, ale, aby byl člověk trvale vyléčen, o to se musí přičiniti sám. Tak může býti někdo jiný velmi prospěšný jako učitel, přiváděje člověka k jasněmu si uvědomění moci vnitřních sil, ale v každém případě k uzdravení trvalému je zapotřebí vlastního přičinění. Slova Kristova zněla téměř bez výjimky: „Jdi a nehřeš více,“ nebo: „Odpouštějí se tobě hříchy tvoje,“ čímž poukazoval na věčnou a nezměnitelnou pravdu, - že každá nemoc a utrpení s ní spojené je přímým nebo nepřímým následkem porušení zákona, ať vědomého či nevědomého, ať úmyslného či neúmyslného.

Utrpení trvá podle svého určení potud, pokud trvá hřích, hřích ne nutně ve smyslu theologickém, ale vždycky ve smyslu filosofickém, ač mnohdy ve smyslu obojím. Jakmile porucha přestane, jakmile člověk vstoupí v dokonalý soulad se zákonem, přestane přičiněna utrpení; a ačkoli mohou v nitru trvati ještě nahromaděné účinky poruchy minulé, příčina je odstraněna, a nemohou tudíž vzejíti účinky nové, a i chorobný stav, přivoděný poruchou minulou, začne mizeti, jakmile pravé síly budou uvedeny v činnost.

Není ničeho, co by člověka přivedlo rychleji a úplněji v soulad se zákony, pod kterými žije, než ono živé si uvědomění své jednoty s Duchem Nekonečným, jenž jest život všeho života. V něm nemůže být nemoci, a nic neodstraní z organismu překážky, které se tam nahromadily, nebo jinými slovy nemoci, které v něm sídlí, rychleji, než to plně uvědomění a dokonalé otevření vlastního já onomu božskému přílivu. „A dám Ducha svého do vás, abyste ožili.“

Jakmile si někdo uvědomí svou jednotu s Duchem Nekonečným, pozná v sobě bytost duchovní a nebude se již považovati za bytost jen tělesnou, hmotnou. Nebude se pak již mylně pokládati za tělo, podrobené neduhům a nemocem, ale pozná, že je duchem, - duchem potud, pokud jím chce nebo může být, a že je stavitelem a tudíž pánem těla, domu, v němž bydlí; a jakmile pozná, že jest pánem svého těla, přestane mu doprávati jakékoli vlády nad sebou. Nebude se již báti prvků nebo sil, jimž nyní z nevědomosti dovoluje, aby se těla zmocnily a na ně působily. Jakmile si uvědomí vlastní svrchovanost, pak na místě, aby se jich bál, pokud nebyl s nimi v souladu, zamiluje si je. Tak dostanou se v soulad s ním. On, který byl dříve otrokem, stane se pánem. Jakmile si nějakou věc zamilujeme, přestane nám škoditi.

Je dnes nesčetně lidí slabých a tělesně trpících, kteří by sesílili a ozdravěli, kdyby jen dopřáli Bohu příležitosti, aby vykonal dílo Svě. Lidem takovým bych řekl: Neuzavírejte se přílivu božskému! Čiňte cokoli jiného spíše, než to! Otevřte se jemu! Pozvete jej! Tou měrou, jak se jemu otevřete, vtékající jeho proud vnese v tělo vaše sílu tak živou, že vypudí dávné obtíže, které je dodnes ovládaly. „Slova má jsou život těm, kteří je nalézají a zdraví všemu tělu jejich.“

Mnoho dní tekla proud kalné vody řecištěm. Ponechání usadil se kal po jeho stěnách i na dně a bude se usazovat dále, pokud jím poteče kalná voda. Změň to! Otevři řeciště rychlému proudy jasně, křišťálové vody, a za krátko bude odplaven i kal, který se usadil na jeho stěnách a na dně. Řeciště bude dokonale vyčištěno. Pomine šeredný jeho vzhled, a bude milo na ně pohleděti. A nad to voda, jím plynoucí, bude k užítu; bude pramenem osvěžení, zdraví a síly těm, kdo ji užívají.

Ano, uvědomíš-li si svou jednotu s Nekonečným Duchem Života a uvedeš tak v činnost své utajené schopnosti a síly, dostane se ti za nemoc pocitu blaha, za nesoulad souladu, za utrpení a bolest kypícího zdraví a síly. A tou měrou, jak v sobě uskutečníš tu plnost, to kypící zdraví a sílu, budeš je sdělovati s každým, s kým se setkáš, neboť dlužno míti na paměti, že zdraví je nakažlivé jako nemoc.

Slyším otázku: Lze-li těchto pravd prakticky použiti k tomu, aby si člověk zachoval plně zdraví tělesné, ba aby se vyléčil z jakékoli nemoci? Možno-li tu dáti určité pokyny? Odpovídám, že hlavní věc, kterou možno učiniti, jest, vytknouti veliké základní pravidlo, a že každý jednotlivec musí ho použiti podle svého; člověk za člověka nemůže toho dobře učiniti.

Nejprve pravím: již sama skutečnost, že člověk chová myšlenku dokonalého zdraví, uvádí v činnost životní síly, které časem přivodí s větší nebo menší jistotou účinek - dokonalé zdraví. Povšimneme-li si pak blíže velké té pravdy samé, vyplývá již z podstaty její, že více lze dosáti uvědomováním, nežli tvrzením, ačkoli tvrzení může být někomu podporou, pomoci k uvědomění.

Tou měrou však, jak dospíváš k živému vědomí své jednoty s Nekonečným Duchem Života, z něhož všechen život v podobě individuální vzešel a ustavičně vzchází, a tou měrou, jak uvědoměním tím se otvíráš jeho božskému přílivu, uvádíš v činnost síly, které dříve nebo později přivedou i tvé tělo hmotné ve stav kypícího zdraví a síly. Neboť, uvědomíš-li si, že ten Nekonečný Duch Života již svou podstatou nepřipouští nemoci, a uvědomíš-li si, že ty a on jedno jste, a že tedy on jest životem v tobě, dovedeš tak se otevřítí hojnějšímu vstupu jeho, že chorobné stavy tělesné - účinky - podrobí se vlivům jeho všedokonalé moci; rychleji-li, či pomaleji, závisí zcela na tobě.

Byli lidé, kteří dovedli se tak plně otevřítí tomu vědomí, že uzdravení bylo okamžité a trvalé. Stupeň intenzity vylučuje vždycky stejnou měrou prvek časový. Ale musí to býti spíše intensita klidná, pokojná a očekávající, než intensita bázlivá, zmatená a neočekávající. Jsou pak jiní, kteří dospěli k tomuto uvědomění postupně.

Mnohým velice prospěje a mnohé úplně vyléčí postup asi tohoto způsobu: S myslí pokojnou a srdcem plným lásky ke všem bytostem vejdi v klid nitra svého, mysle sobě: „Já i Nekonečný Duch Života, život života mého, jsme jedno. Já tedy, jakožto duch, jakožto bytost duchovní, nemohu ve své skutečné přirozenosti

připustiti nemoci. Otvírám nyní tělo své, v němž se uchytila choroba, otvírám je plně vtékajícímu proudy Života Nekonečného, a Život ten nyní, právě teď plyne a proudí tělem mým a uzdravuje mne.“ Představ si to tak plně, že počneš cítiti oživující a hřející teplo, které s tělem tvým sděluje síly životní. Věř, že se uzdravuješ. Věř to a ustavičně se toho drž. Mnozí lidé velice touží po něčem, ale očekávají něco jiného. Mají větší víru v moc zla, nežli v moc dobra, a proto zůstávají nemocnými.

Bude-li se někdo tomuto rozjímání, uvědomování, postupu, či jakýkoli výraz by se zdál nejlepším, oddáváti v určitých obdobích, jakkoli často by chtěl, a pak stále se bude udržovati v tomtéž stavu mysli, dopravaje tak silám, aby působily nepřetržitě, bude překvapen, jak rychle tělo ze stavu chorobného a nesouladného přejde ve zdraví a soulad. Není však zvláštního důvodu k podivu, neboť tím způsobem člověk prostě dopřává Síle Všemohoucí, aby vykonal dílo, které konečně musí vykonati v každém případě.

Jde-li o chorobu místní, a chtěli-li bychom otevřítí kromě celého těla tuto zvláštní část tomu vtékajícímu životy, mějme na mysli tu zvláštní část, neboť upneme-li myšlenku tím způsobem na některou zvláštní část těla, povzbuzujeme a podněcujeme tím v části té proudění životních sil. Vždycky však dlužno míti na paměti, že, třeba jsme se i uzdravili, účinky trvale nepřestanou, dokud nebyly odstraněny příčiny. Jinými slovy, pokud trvá porušení zákona, potud bude nemoc a utrpení jeho následkem.

Uvědomění, o kterém mluvíme, bude působiti nejen v těch případech, kde tělo churaví, ale zvýší tělesný život, svěžest a sílu i tam, kde není choroby.

Za všech dob a ve všech zemích bylo mnoho lidí uzdraveno působením sil vnitřních zcela nezávisle na pomůckách zevnějších. Různé byly to způsoby léčby, či spíše různá byla jména, jím dávaná, ale velký zákon, na kterém se všechny zakládají, jest jeden a tentýž až podnes. Když Pán rozesílal učenníky své, přikázal jim, aby léčili nemocné a skličené, a netoliko učili lidi. První otcové církevní měli moc léčiti, bylo to částí jejich úkolu.

A proč bychom neměli míti dnes tutéž moc, kterou oni měli tenkrát? Jsou-li zákony dnes docela jiné? Jsou úplně tytéž. Proč tedy? Prostě proto, že, až na řídké výjimky tu a tam, jsme neschopni proniknouti za pouhou literu zákona k jeho skutečnému živému duchu a moci. Litera zabíjí, duch oživuje a sílí. Každá duše, která se tak zindividualisuje, že pronikne pouhou literou ke skutečnému, živému duchu, bude míti moc, jakou měli všichni předchůdci, a má-li ji, bude zároveň prostředníkem, sdělujícím ji s jinými, neboť bude z těch, kteří mají vliv a mluví, jako moc majice.

Dnes kvapem poznáváme, a časem víc a více budeme poznávati, že vlastně každá nemoc a utrpení, s ní spojené, vzniká ze zvrácených stavů rozumových a citových. Duševní poměr, který zaujímáme vůči nějaké věci, určuje větší nebo menší měrou její účinky na nás. Bojíme-li se ji, nebo vzpíráme-li se jí, je pravděpodobno, že bude mít na nás účinky škodlivé nebo i zhoubné. Vstoupíme-li v soulad s ní, klidně ji poznávajíc a v nitru svou svrchovanost nad ní uplatňujíc, tou měrou, jak se nám to podaří, nebude nám škodlivá.

Choroba nemůže v naše tělo vniknouti a v něm se uchytiti, nenalezne-li tam něco sobě příbuzného, co ji umožňuje. A rovněž nemůže jakékoli zlo nebo stav nežádoucí vniknouti v život náš, není-li v něm již něco,

co je zve a tak jim přístup umožňuje. Čím dříve počneme v sobě pátrati po příčinách všeho, cokoli se nám přihází, tím lépe bude, neboť tím dříve počneme upravit v sobě takové podmínky, aby jen dobro mělo k nám přístup.

My, kteří bychom dle své pravé přirozenosti měli být pány všech okolností, pro svou nevědomost jsme ovládáni nesčetnými téměř okolnostmi všeho druhu.

Bojím se snad průvanu? V průvanu - v lehkém, čistém proudě čistého vzduchu Božího - není ničeho, co by mi mohlo uškodit, způsobit nachlazení, nebo snad nemoc. Průvan může mi uškodit jen potud, pokud to sám umožním, pokud mu dovolím, aby mi uškodil. Dlužno rozlišovati mezi příčinami a pouhými příležitostmi. Průvan není příčinou, aniž příčinu s sebou přináší.

Dva lidé sedí v tomtéž průvanu. Jednomu z nich průvan ublíží, druhému není ani na obtíž, spíše si v něm libuje. Prvý je tvůrcem okolností; bojí se průvanu, krčí se před ním, ustavičně myslí na zlo, které by mu mohl způsobit. Jinými slovy, otvírá mu všechny brány, aby mohl vstoupiti a zmocniti se ho, a tak průvan - sám sebou neškodný a blahodárný - přinese mu právě to, k čemu poskytl mu moc. Jiný je si vědom, že je pánem okolností a ne jejich tvůrcem. Nedbá průvanu. Uvede se v soulad s ním, učiní se pozitivním vůči němu, místo aby pocítoval nepříjemnost, libuje si v něm - a průvan nejen že mu prospívá, přináší mu z venčí čistý vzduch, ale otužuje jej nad to proti podobným vlivům přístím. Kdyby však průvan byl příčinou, způsobil by tytéž následky oběma. Že toho nečiní, je důkazem, že není příčinou, nýbrž podmínkou, a způsobuje každému účinky souhlasné s podmínkami, které v něm nalezne.

Ubohý průvan! Tisíckrát, ba milionkrát svedli na něj své útrapy lidé, kteří jsou příliš nevědomí nebo strániční, aby pohlédli vlastní slabosti přímo v tvář, a místo aby se stali vládnoucími pány, zůstávají poníženi otroky. Považ, co to znamená! Člověk, stvořený k obrazu věčného Boha, účastník Jeho života a moci, zrozený k vládě, bojí se, chvěje a krčí před vánkem čistého, životodárného vzduchu. Ale je dobře mít nějakou věc, na niž možno všechno svěztí, byť sloužila jedině k tomu, aby nám pomáhala v našem stálém úsilí, klamati sebe samy.

Nejlépe zbavíš průvan zlých účinků, které ti působí, připravíš-li nejprve čistý a zdravý stav v nitru svém a změníš pak svůj duchovní poměr k němu. Uvědom si, že nemá moci o sobě, že má jen moc, kterou mu propůjčíš. Uvede se v soulad s ním a nebudeš se ho již báti. Pak poseď několikrát v průvanu a otuž se vůči němu, jak snadno je možno každému, kdo si rozvážně při tom počíná. „Ale což, je-li kdo nepevného zdraví a choulostiv právě na průvan?“ Tu buď prostě na poprvé trochu rozvážný. Nevyhledávej zrovna průvanu nejsilnějšího, který můžeš nalézt, zejména, necitíš-li se v duchu vůči němu pevným, neboť, necitíš-li se, znamená to, že se ho ještě bojíš. Nejvyšší pořadatel všeho života, zdravý rozum, musí rozhodovati, jako jinde, tak i zde.

Jsme-li zrozeni k tomu, abychom vládli - a že jsme, je dokázáno tím, že někteří toho cíle dosáhli, a čeho dosáhl jeden, mohou dosáhnouti dříve nebo později všichni - není nutno, abychom byli ovládáni jakýmkoli činitelem hmotným. Tou měrou, jak poznáváme své vnitřní síly, stáváme se vládci a dovedeme rozkazovati; nepoznáváme-li jich, jsme otroky a musíme poslouchat.

chatí. Budujeme, cokoli v sobě nalézáme; přitahujeme, cokoli nás potkává, a to vše podle zákona duchovního, neboť všechny zákony přírodní jsou zákony duchovními.

Všecko v životě lidském jest příčina a účinek; není tu náhody, jako jí není v celém širém světě. Nejsme snad spokojeni se vším, co nás v životě potkává? Co tu třeba počítí, jest, nikoli mrhati čas proklínáním smyšleného čehosi, co jsme si stvořili a nazvali osudem, nýbrž pohlédnouti do nitra svého a změnit příčinu tam působící, aby mohlo nastati něco jiného; neboť nastane právě to, co způsobíme. To platí nejen o těle hmotném, ale o všech stavech a poměrech životních. Zveme k sobě vše, cokoli se nám přihází, a kdybychom toho k sobě nezvali, ať vědomě či nevědomě, nemohlo by se přihoditi a nepříhodilo by se. Leckdo nepochybně nesnadno tomu uvěří, ba nesnadno to na poprvé postřehne. Ale pohlédne-li na věc přímo a nepředpojatě, a bude-li zkoumati tiché, ale pronikavé a bezmála všemohoucí působení sil myšlenkových, a sledovati účinky jejich v sobě i kolem sebe, pochopí vše jasně a snadno.

Účinky pak všeho, co člověk potkává, závisí úplně na jeho duševním poměru k tomu. Znepokojuje tě a ruší nějaká příhoda neb okolnost? Dobrá; znepokojuje tě a ruší tvůj mír jen, protože to dopouštíš. Jsi zrozen, abys svrchovaně vládl svým panstvím, ale přenecháš-li dobrovolně moc tu, byt i na chvílku, té či oné věci, staneš se ovšem tvorem, který je sám ovládán.

Nechceš-li být znepokojován příhodami životními, musíš nejprve nalézt svůj střed. Musíš pak na svém středu pevně stát a z vnitřku ovládati svět. Kdo sám okolností nepodmiňuje, dopouští, aby postup byl obrácen, a stává se okolností podmíněnou. Najdi svůj střed a žij v něm. Nevydej ho nikomu, ničemu. Čím lépe to dovedeš, tím silněji se budeš v něm cítiti. A jak nalézt svůj střed? Uvědomíš-li si svou jednotu s Mocí Neko- nečnou a budeš-li ustavičně žiti v tomto vědomí.

Nedovedeš-li však ze svého středu vládnouti a dáš té nebo oné věci moc, aby ti přinesla nepokoj, zlo nebo škodu, přijmi, co přináší, ale přestaň snižovati věčnou dobrotu všech věcí.

„Věřte, svět je jistě dokonalý
člověku, jenž sám je dokonalý.
Svět je stále rozerván a kusý
tomu jen, kdo rozerván a kusý.“

Jsou-li okna duše tvé špinava a zakalena, pokryta vrstvou látek cizích, budeš svět jimi viděti špinavý, zakalený a nesouladný. Přestaň však nařikat; ponech si svůj pesmism, ty „bídne, nešťastné já“, sic prozradíš, že okna čehosi nadmíru potřebují. Ale věz, že přítel tvůj, jenž má okna svá čistá, aby Věčné Slunce mohlo uvnitř vše osvěcovati a venku všechno viditelným činiti, věz, on že žije v jiném světě než ty.

Umyj tedy okna svá, a místo abys toužil po jakémsi jiném světě, objevíš podivuhodně krásy světa tohoto; a nenalezneš-li zde úchvatných krás za každým krokem, nenajdeš jich asi nikde.

„Hned píseň visí na keři,
jak báseň vzhledne sem,
a jde-li Shakespeare ulicí,
je celá mumrajem.“

Tentýž Shakespeare, jehož pouhý příchod způsobí všechen ten rozruch, vložil jedné ze svých postav v ústa výrok: „Ne ve hvězdách, leč na nás vina jest, můj drahý Brute, že jsme otroky.“ A velké jeho dílo

života dokazuje jasně, že si byl plně vědom pravdy, o které uvažujeme. Velikou pravdu, související s našimi úvahami, pověděl jinde slovy:

„Je zrádkyně tvá každá pochybnost,
neb ochromuje bázní tak tvou dlaň,
že prchá ti, cos mohl získati.“

Není as činitele, který by nás uváděl v poměry trapnější, než strach. Neměli bychom se báti ničeho, a nebudeme se báti, poznáme-li úplně sebe samy. Staré pořekadlo francouzské praví:

„Tak mnohý žal se vyléčí,
a nejtěžší zhojí čas,
leč muka stojí největší
zla, která minou nás.“

Strach a nevíra jdou ruku v ruce. Jedna se rodí z druhého. Pověz mi, do jaké míry je někdo přístup strachu, a povím ti, jak málo má víry. Strach je nejdražší host, jakého možno hostiti, podobně jako rozčilení: jsou tak drazí, že si nikdo beze škody nemůže je dovolit hostiti. Přivoláváme vše, čeho se bojíme, rovněž jako jiným stavem duševním zveme k sobě a přitahujeme vlivy a okolnosti, kterých si žádáme. Duch ovládaný strachem otvírá bránu právě těm věcem a okolnostem, kterých se obává.

„Kam jdeš?“ tázal se východní poutník, potkav jednoho dne mor. „Jdu do Bagdádu zabít pět tisíc lidí,“ zněla odpověď. Za několik dní potkal tentýž poutník vracející se mor. „Řekl jsi mi, že jdeš do Bagdádu zabít pět tisíc lidí“ pravil „zabil jsi však padesát tisíc.“ „Nikoli,“ odvětil mor. „Já zabil jen tisíc, jak jsem ti řekl; ostatní zemřeli hrůzou.“

Strach může ochromiti každý sval v těle. Strach působí nepříznivě na oběh krevní i na pravidelnou a zdravou činnost všech sil životních. Strach může učiniti tělo ztrnulým a nehybným.

A nejen, že zveme k sobě věci, kterých se obáváme, ale, bojíme-li se, aby něco nestihlo někoho jiného, spolupůsobíme k tomu, aby jej to stihlo. Tento náš vliv je tím větší, čím větší je síla naší myšlenky, čím citlivěji je ustrojena osoba druhá a čím je tedy vlivu naší myšlenky přístupnější, třeba bychom si toho nebyli vědomi ani my, ani ona.

Děti, zvláště v útlém mládí, jsou vůči vlivům okolním celkem citlivější, než dospělí. Některé jsou opravdu jako malé citlivé desky; tak zachycují vnější vlivy a rostouce je stělesňují. Jak pozorní by měli býti na své převládající stavy duševní ti, kdo je mají na péči, a hlavně jak opatrná by měla být matka v té době, kdy nosí dítě pod srdcem, a kdy každá myšlenka, každý stav mysli i každý cit působí přímo na život nezrozeného dítěte! Rodiče ať se střehou mysliti se strachem na své děti, starší i mladší. Činivají to mnohdy z bezděčné úzkostlivosti, někdy z přílišné péče, která je stejně škodlivá, jako péče nedostatečná.

Znám řadu případů, kdy rodiče žili v takovém stálém strachu o dítě, aby se mu to neb ono nestalo, že mu přivodili zrovna to, čeho se obávali, a co by se jinak asi vůbec nebylo stalo. Často nebylo k obavám dostatečného důvodu. Je-li důvod k obavě, jest mnohem moudřejší zachovati se docela opačně, aby působící síly byly učiněny neškodnými, a tedy pečovat o dítě myslí moudrou a silnou tak, aby bylo schopno s nebezpečím se utkati a nedati se jim přemoci, nýbrž přemoci je samo.

Před několika dny vypravoval mi přítel svou životní zkušenost v této věci. V době, kdy strašně zápasil s malým návykem, žila jeho matka a nevěsta – měl ji pojmout za choť po jisté lhůtě, v níž mu bylo dokázati svou sebevládu – ustavičně v takovém strachu o něho, že, jsa ústrojí velice citlivého, stále cítil skličující a oslabující účinek jejich negativních myšlenek. Dovedl vždy přesně uhodnouti jejich city k němu. Jejich strach, jejich vyptávání, jejich podezřívání ustavičně naň působilo a jej oslabovalo; to vše podkopávalo jeho sebedůvěru a ochromovalo jeho vůli. A tak místo, aby mu dodávaly zmužilosti a síly, působily, že si vždy více uvědomoval svou slabost a takřka bezvýznamnost svého zápasu.

Dvě ty duše, upřímně ho milující, byly by učinily vše, aby mu pomohly zvítězit, ale neznajíce tiché, jemné, stále činné a předůležité moci sil myšlenkových, nejen že mu nedodávaly zmužilosti a síly, ale podlamovaly ji a kromě toho přidávaly mu novou slabost zvenčí. Tím ztěžovaly mu boj trojnásob.

Strach, rozčilení a příbuzné stavy duševní jsou pro kohokoli, ať muže, ženu či dítě, hosté příliš drazí, aby je mohl hostiti nebo jim hověti. Strach ochromuje zdravou činnost, rozčilení stravuje a hubí ústrojí, a ničí je konečně nadobro. Ničeho nelze jimi získati, ale všechno lze ztratiti. Dlouhotrvající žal nad nějakou ztrátou působí stejně. Každý takový stav duševní přivodí svůj vlastní druh choroby. Nezřízená ziskuchtivost, lakota a skrbivost mají účinky podobné. Hněv, žárlivost, zlomyslnost, pomlouvačnost, chlípnost stravují, zeslabují, hubí tělesné ústrojí, každá svým způsobem.

Seznáme, že život spravedlivých, tj. život těch, kdo žijí v souladu s vyššími zákony, je provázen toliko štěstím a zdarem, ale i zdravím tělesným. Veliký mudrc hebrejský vyjádřil podivuhodnou chemii života slovy: „Tak spravedlivý rozšívá k životu, a kdož následuje zlého, k smrti své.“ A jinde: „Na stezce spravedlivosti je život, a cesta stezky nesmrtelná jest.“ Přijde čas, kdy se pozná, že to znamená mnohem více, než si většina lidí dosud troufá i jen pomysleti. „Záleží jen na člověku, bude-li duše jeho sídliti v hrdém domě nádhery a krásy, stále vzrůstající, či v chatě, vlastní rukou zbudované, chatě, která se nakonec rozpadne a bude ponechána zkáze.“

Rok co rok nesčetná téměř těla lidí, žijících životem jednostranným a nevyrovnaným, chřadnou a hynou těmi vlivy mnohem dříve, než nadešel jejich čas. Ubohé domy! Určeny byly za krásné chrámy, ale spustly nevědomostí a lehkomyšlností obyvatelů. Ubohé domy!

Pozorujeme-li pronikavě, zkoumáme-li bedlivě moc sil myšlenkových, dovedeme záhy čísti ve hlase, pohybech, v rysech účinky vepsané převládajícími stavy duševními. Nebo, známe-li převládající stavy duševní, dovedeme popsati hlas, pohyby, rysy, jakož i udati zvláštní tělesné obtíže, kterými osoba trpí.

Spolehlivé prameny vědecké učí tomuto: Zkoumáme-li tělo lidské a jeho stavbu a srovnáme-li dobu, kterou potřebuje k dospění, s časem, jehož k dospění potřebují těla různých živočichů, s jejich příslušnou dlouhověkostí, shledáváme, že přirozený věk lidský měl by být bližší stodvacetím letům, nežli dnes všeobecně pozorujeme. Leč pomněme všech těch mnohých a mnohých lidí kolem nás, jichž těla stárnou, slábnou, chřadnou tak, že je museli opustiti dříve, než dosáhli let, která by měla být průměrným věkem silného a zdravého života!

Když pak přirozená délka života je tak zkrácena, vzniká takřka plamenná víra, že ten zkrácený věk je věk přirozený. A následkem toho mnozí, když se blíží jistému věku, vidouce, že lidé v té době životní počínají jeviti známky stáří, chřadnouti, a že, jak se říká, jde to s nimi s kopce, domnívají se, že je to věc samozřejmá a že to tak musí být i s nimi, tímto rozpoložením myslí přivádějí se v takový stav mnohem dříve, než je nutno. Duch působí jemným a mocným vlivem na stavbu a obnovování těla. Pochopí-li to lidé lépe, navyknu si snad pohlížeti s radostí vstříc desítkám svého druhého století.

Připadá mi tu na mysl přítelkyně, paní bezmála osmdesátiletá. Starou paní by ji nazvali někteří, ba zajisté přemnozí lidé, zvláště ti, kdož měří věk počtem let, uplynulých od narození člověka. Ale zváti naši přítelkyni starou bylo by tolik, co zváti černé bílým. Není starší, než dívka dvacetipětiletá, ba mladší – pravím to rád i nerad, podle stanoviska – než mnohé dívky toho věku. Ve všech lidech a ve všech věcech hledajíc dobra, nalezla dobro všude. Její jasná mysl a jasný hlas, které každého vábí a činí ji tak vzácně půvabnou všem lidem, vyznačovaly ji po celý život. A přinášely zase jas, naději, odvalu a sílu po všechna ta léta stům a tisícům lidí a budou patrně ještě mnoho let lidí těšiti a siliti.

Ni strach, ni rozčilení, ni nenávist, ni žárlivost, ni zármutek, ni soužení, ni nečistý shon po nezřízeném zisku nemohly vniknout v její myšlenkovou říši. Pro to duch, prost těchto nenormálních stavů, nezpłodil v jejím tělesném ústrojí žádného z různých tělesných neduhů, které veliká většina lidí s sebou vleče, domnívajíce se ve své nevědomosti, že jsou přirozené a že „věčný řád věcí“ toho žádá, aby jimi trpěli. Život její byl bohat rozmanitými zkušenostmi, a všechny ty věci by byly snadno vnikly v její duševní říši, kdyby byla bývala dosti nevědoma, aby je vpustila. Byla však naopak dosti moudrá, aby poznala, že je paní v jednom království, - v království ducha svého, a že je na ní rozhodovati, co tam vniknouti smí a co nikoli. A nad to ví, že určujíc toto, určuje všechny okolnosti svého života. Viděti ji, jak chodí sem i tam, pozorovati její slunnou povahu, její mladistvý krok, slyšeti její veselý smích, působí rozkoš, ba uvádí v nadšení. Věru, Shakespeare věděl o čem mluví, když pravil: „Toť duch, jenž tělo obohacuje.“

S velikým potěšením pozoroval jsem ji před nedávem, když kráčela ulicí, jak stanula, aby porozmlouvala se skupinou dětí, hrajících si u cesty, majíc účastenství v jejich životě, jak zrychlila krok, aby pohovořila s pradlenou, nesoucí uzel prádla, jak se zastavila na slovo s dělníkem, vracejícím se s hrnkem v ruce z práce, jak odpovídala na pozdrav paní v kočáře, a tak sdělovala s každým, s kým se setkala, něco ze svého bohatého života.

A náhoda tomu chtěla, že, co jsem ji ještě zrakem sledoval, šla mimo ni stará paní, - skutečně stará, ač byla alespoň o deset nebo patnáct let mladší, přihlížíme-li k rokům. Nicméně byla to postava její schýlena a klouby i svaly patrně tuhy. Protáhla tvář jevila mysl uzavřenou a chmurnou; dojem ten zesiloval ještě mnohonásobně černý, ponurý klobouk s ohromným, těžkým závojem, který vypadal možno ještě ponuřeji. Toho rázu byl všecek její šat. Oděvem tím, přežitkem doby barbarské, a svou náladou i výrazem, dávala světu ustavičně najevo dvojí: osobní své žaly a bědy, které právě tímto způsobem uchovávala ve své mysli

svěžími, a zároveň nedostatek víry v lásku a věčnou dobrotu Nekonečného Otce.

Halic se pouze v myšlenky na vlastní boly, žaly a bědy, nepřijímala a nesdělovala ni radosti, ni naděje, ni odvahy, ni cokoli cenného těm, jež potkávala, nebo se s nimi stýkala. Ale naopak vnukala všem a pomáhala zesilovati ve mnohých ony stavy duševní, které tak převládají v našem obyčejném životě lidském. A, když mījela naši přítelkyni, bylo pozorovati lehký obrat hlavy, jenž spolu s výrazem tváře vyjadřoval tuto myšlenku: „Tvůj šat a chování tvé nejsou úplně přiměřeny tvému věku.“ Nejsou, díky Bohu, že nejsou. Kéž Bůh ve své velké dobrotě sešle k nám nescetné jedince vzácného toho druhu, a kéž žiji tisíc let ku požehnání světa, aby sdíleli životodárné vlivy svých královských životů s těmi četnými lidmi kolem nás, kteří jich tolik potřebují.

Chceš zůstatí vždycky mlád a uchovati si všechnu veselost a pružnost mládí do zralejších let? Dbej pouze jednoho, - jak žiješ ve svém světě myšlenkovém. Na tom vše záleží. Byl to jeden z osvícených, Gautama Buddha, jenž řekl: „Duch je všechno; co myslíš, tím se stáváš.“ Totéž měl na mysli Ruskin, když pravil: „Učiň se sídlem utěšených myšlenek. Nikdo z nás dosud neví, protože nikdo z nás se tomu v útlém mládí neučil, jaké čarovné paláce mohli bychom stavěti z krásných myšlenek, bezpečné proti všem nehodám.“

Zachoval bys rád tělu svému všecku pružnost, sílu i krásu svých mladých let? Žij jimi v duchu, nedopřávej místa myšlenkám nečistým, a pružnost, síla i krása mládí skuteční se i v těle tvém. Zůstaneš-li mlád duchem, budeš mlád i tělem. A uvidíš, že tvé tělo bude zase podporovati ducha tvého, neboť tělo podporuje ducha tak, jako duch buduje tělo.

Ustavičně buduješ a tak uskutečňuješ v těle svém stavy, úzce spřízněné s myšlenkami a city, které chováš. A nejen, že buduješ z vnitřku, ale přivádíš k sobě z venčí síly příbuzné. Tvůj zvláštní způsob myšlení spojuje tě s podobným druhem myšlenek z venčí. Jsou-li tvé myšlenky jasné, nadějně, radostné, spojují tě s myšlenkovým proudem tohoto druhu. Jsou-li chmurné, bázlivé, zoufalé, spojuješ se s tímto druhem myšlenek.

Je-li takový způsob tvého myšlení, snad jsi se bezděky a poněnáhu s ním byl spojil. Musíš se vrátiti a naléztí zase část dětské své přirozenosti s bezstarostným a veselým jejím rázem myšlenkovým. „Mysli děti, vespolek si hrajících, bezděky se jednotíce, přivádějí k jejich tělům proud hravého myšlení. Osamotíme-li dítě a zbavíme-li je druhů, brzo bude ospalé a v pohybech váhavé. Je odloučeno od zvláštního toho proudu myšlenkového a v pravém slova smyslu není ve svém živlu.“

„Je třeba, abys zase přivedl k sobě proud myšlenek radostných, který se poněnáhu od tebe byl vzdálil. Jsi příliš vážný, nebo ponurý, nebo zaujat vážnými věcmi životními. Můžeš být bezstarostný a veselý, aniž musíš být dětinským nebo pošetilým. Můžeš konati povolání své lépe, jsi-li mimo ně nálady bezstarostné. Nic dobrého nemůže pojiti ze stavu myslí trvale vážného a ponurého, - stavu, který, dlouho-li trvá, na mnohé lidi tak působí, že se jedva dovedou ještě usmáti.“

„U věku osmnácti nebo dvaceti let vyrůstal jsi z bezstarostné nálady časného mládí. Život zjevil ti vážnou svoji stránku. Volil jsi povolání. Zaujaly tě více nebo méně jeho starosti, zmatky a zodpovědnost. Jako muž nebo žena vstoupil jsi snad v období životní, ukláda-

jící starosti a nesnáze. Nebo jsi byl zaujat honbou za obchodem, která, jakmile jsi se jí oddal, nedopřála ti času k zábavě. A tu, stýká se s lidmi staršími, vsál jsi jejich staré myšlenky, jejich mechanické způsoby myšlení, jejich přijímání omylů bez otázky, bez pomyslení na otázku. Tím vším jsi otvíral duši svou proudu myšlenek těžkých, starostlivých. Nevědomky zabočil jsi v jejich proud. Myšlení to se stělesnilo v krvi a ústrojí tvém. Viditelné tělo tvé je ssedlinou nebo krystalisací neviditelných prvků, přecházejících stále z ducha v tělo. Léta mijejí, a pozoruješ, že pohyby tvé jsou tuhé a těžkopádné, - že je ti nesnadno vyšplhati na strom, co jsi tak hbitě dovedl ve čtrnácti letech. Tvůj duch vysílal po všechn ten čas v tělo ty těžké, nepružné prvky, které učinily tělo tvé tím, čím nyní jest....

„Změna k lepšímu musí býti nenáhlá a je možná jenom spolupůsobením myšlenkového proudu úplně stejnoměrné síly, - budeš-li prositi Nejvyšší Moc, aby tě vedla nejlepší cestou, odvrátíš-li mysl od mnohých nezdravých myšlenek, kterým ze zvyku; aniž jsi si toho byl vědom, byla přístupna mysl tvá, k myšlenkám zdravějším.....“.

„Jako zvířata, tak i plémě lidské v minulosti tělesně sláblo a upadalo. Nebude tomu tak vždycky. Vzrůst duchovního poznání objeví příčinu toho úpadku a ukáže též, jak využití Zákona neb Síly k tomu, abychom se vypracovali, abychom obnovovali stále tělo své a dodávali mu větší a větší síly a neužívali slepě Zákona neb Síly, jako v dobách minulých, k zeslabení a konečně zkáze svého těla.“

Plné, silné a kypící zdraví je normální a přirozený stav životní. Cokoli jiného je stav nenormální, a nenormální stavy vznikají pravidelně ze zvrácenosti. Bůh nestvořil nemoci a utrpení; jsou to výtvoři lidské. Vznikají tím, že člověk porušuje zákony, pod kterými žije. Tak zvykli jsme na ně se dívat, že poněmhu, nepovažujeme-li je za přirozené, pohlížíme na ně jako na věc samozřejmou.

Přijde čas, kdy úkolem lékaře nebude zabývat se tělem a léčit je, nýbrž léčit ducha, který zase bude léčit tělo. Jinými slovy: pravý lékař bude učitelem; jeho úkolem bude zachováti lidem zdraví, nikoli pokoušeti se o jich uzdravení, když onemocněli; a ještě později přijde čas, kdy každý bude svým vlastním lékařem. Čím více budeme žít v souladu s vyššími zákony svého bytí, a čím více se tedy obeznámíme se silami rozumovými a duševními, tím méně pozornosti budeme věnovati svému tělu, - nikoli méně péče, nýbrž jen méně pozornosti.

O těla tisíců bylo by dnes mnohem lépe postaráno, kdyby jejich majitelé méně na ně mysleli a méně si jich všímali. Pravidlem ti, kdo nejméně myslí na své tělo, jsou nejzdravější. Mnozí jen proto stále churavějí, že příliš myslí na své tělo a pozorují je.

Dej tělu potravu, pohyb, čerstvý vzduch, světlo sluneční, co ho potřebuje, dbej jeho čistoty, a pak na ně myslí co možno nejméně. V myšlenkách a hovorech neprodlévej nikdy na stránce negativní. Nemluv o nemocech a neduzích. Mluvíš-li o nich, ubližuješ sobě i těm, kteří tě poslouchají. Mluv o takových věcech, které lidi, poslouchající tě, učiní zdravějšími. Nakazíš je tak zdravím a silou, a nikoli slabostí a chorobou.

Utkvívat na stránce negativní je vždycky škodlivé. To platí o těle tak, jako o věcech jiných. Uvádím slova, která u věci této mají zvláštní váhu a cenu, protože muž, který je pronesl, zdokonalil znamenité své vzdělání lékařské studiem a pozorováním působení sil

myšlenkových. „Neuzdravíme se nikdy přemýšlením o nemoci, jako nedojdeme dokonalosti, utkvívající na nedokonalosti, nebo souladu nesouladem. Měli bychom míti stále na mysli vysoký ideál zdraví a souladu.....“

„Neříkej o svém zdraví ničeho, co si nepřeješ, aby se uskutečnilo. Neutkvívej na svých bolestech, nezkoumej chorobných svých příznaků. Nepřipust' si myšlenky, že bys nebyl dokonalým pánem sebe sama. Trvej pevně na své povýšenosti nad tělesnými zly a neuznávej se otrokem jakékoli nižší moci... Učil bych děti záhy stavěti pevnou hradbu mezi sebe a chorobu návykem zdravých myšlenek, vznešeným, mužným smýšlením a čistotou života. Učil bych je zapuzovati každou myšlenku na smrt, každou představu nemoci, každý zlozvučný cit, jako nenávisť, zlomyslnost, mstivost, závist a smyslnost, poněvadž svádějí ke zlým skutkům. Učil bych je, že špatná strava, špatný nápoj, špatný vzduch tvoří špatnou krev; že špatná krev tvoří špatnou tkáň, a špatné tělo špatné mravy. Učil bych je, že zdravé myšlenky jsou zdravému tělu nezbytny právě tak, jako čisté myšlenky čistému životu. Učil bych je pěstovati silnou vůli a posilovati se všemožně proti nepřátelům života. Učil bych choré doufati, důvěřovati, býti dobré mysli. Naše myšlenky a představy jsou jediné skutečné meze našich možností. Úspěch nebo zdraví člověkem nemohou přesahovati jeho důvěru; meze si určujeme zpravidla sami.

„Stejně tvoří stejně po celém světě. Nenávisť, závist, zlomyslnost, žárlivost a mstivost - všechny mají potomstvo. Každá zlá myšlenka rodí jiné, a každá z nich se rozplozuje dál a dál, až svět náš je zalidněn jejich potomstvem. Právě lékaři a rodičové budoucnosti nebudou léčiti těla léky, ale duši zásadami. Budoucí matka bude učiti dítě své mírniti horečku hněvu, nenávisť, zloby velikým všelékem světa - Láskou. Budoucí lékař bude učiti lid pěstovati veselost, srdečnost a vznešené činy jako léky, silící tělo i ducha; bude jej učiti, že veselá mysl uzdravuje jako lék.“

Zdraví tvého těla, jakož i zdraví a síla tvého ducha závisí na tom, s čím se spojuješ. Nekonečný Duch Života, onen Zdroj všeho Života nepřipouští samou podstatou svou ni slabosti, ni nemoci. Uvědom si tedy plně, jasně a živě svou jednotu s Životem Nekonečným, otevři se dokonaleji jeho příchodu, a plné, stále se obnovující zdraví a síla tělesná budou ti údělem.

„Vždy dobro nad zlem vítězí,
kde krácel bol, jde ples;
jak člověk myslí, takým jest,
tož k Bohu mysl vznes!“

Všecko to možno shrnouti v jednu větu: „Bůh je zdrav, a tudíž i ty.“ Třeba procitnouti k poznání své pravé podstaty. Dostaví-li se to procitnutí, budeš mítí moc určovati stav těla svého, a budeš si moci té vědom. Třeba poznati, uvědomiti si svou jednotu s Duchem Nekonečným. Vůle Boží bude pak vůlí tvou; vůle tvá bude vůlí Boží, a „u Boha všecko možné jest“. Dovedeme-li zbýti se všeho pocitu odloučenosti, žijíce stále u vědomí oné jednoty, zmizí netoliko naše tělesné neduhy a slabosti, ale všechny hranice všemi směry.

Proto „těš se v Hospodinu, a dá tobě žádosti srdce tvého“. Bude ti pak, že bys chtěl volati po celý den: „Provazcové padli mi na místech veselých; a dědictví rozkošné dostalo se mi.“ Vypust' z mysli viru, že dobro a štěstí potká tě v budoucnu. Vstup hned nyní v život pravý a vstupuje, osvoj si dobro i štěstí a uplatni je

hned nyní. Pomni, že jen, co nejlepší, je dobré dost pro nápadníka dědictví tak královského, jako je tvé.

„My za chléb popel kupujem
a víno pijem ředěné;
mně dejte pravdu však,
jež úponky a listy širými
se po stříbrných nebes nivách pne
a věčnou pije rosu.“

ROK KRYSY

Čínský horoskop na rok 2008

Dvanáct zvířat se přišlo poklonit Buddhovi, a podle pořadí, jak přišla, tak byl sestaven čínský horoskop. Jako první přišla čilá a aktivní Krysa, jako poslední líné Prasátko, jehož rok právě skončil. Čínský horoskop zahrnuje 12 zvířat, které se pravidelně opakují. Krysa, Buvol, Tygr, Zajíc, Drak, Had, Kůň, Koza, Opice, Kohout, Pes, Vepř.

Každému roku je přiřazen určitý prvek: Dřevo, Oheň, Země, Kov, Voda. Dva roky za sebou mají vždy stejný prvek. Než se prostřídají všechna zvířátka se všemi prvky, uběhne cyklus šedesáti let. K tomu ještě každému roku odpovídá jinový nebo jangový charakter.

Krysa je inteligentní, elegantní a společnost milující zvíře. Zajímá se o práci, má tvůrčí představivost a stále nové nápady. I když ji někdy chybí statečnost, tak pud sebezáchovy ji pomáhá najít řešení v těžkých životních situacích. Krysa je důvěřivá, a jelikož snadno navazuje kontakty, tak občas dojde ke zklamání. Má ráda svůj sýr ať již v podobě peněz nebo jiných hmotných statků a na ten se občas chytí. Nerada se zbavuje starých věcí a její byteček může být zaplněn zbytečnostmi. Krysa miluje svoji rodinu, a udělá vše pro to, aby byli spokojeni. Proto je nejen dobrá máma, ale i životní partner. Někdy se projeví její touha po soukromí, a přes svoji otevřenost si svoje záležitosti hlídá sama.

Hlavním nedostatkem Krysy je to, že díky svému extrovertnímu charakteru a činorodosti se zapojuje do příliš mnoha aktivit a má příliš mnoho známých, takže často se jí věci nepodaří dotáhnout do konce a tříští své síly. Pokud se dokáže koncentrovat na jednu hlavní prioritu, určitě dosáhne cíle.

A co nás čeká v roce Zemní Krysy? Prvek Země propůjčuje tomuto roku zklidnění, které přijde po posledních dvou ohnivých letech Psa a Prasete.

V soukromém životě je třeba se zaměřit na budování domova a věnovat se rodině, rok není příznivý pro žádné zálety, s tím je dobré počkat až na rok Zajíce. V práci či ve firmě je dobré směřovat k jednomu cíli, jinak nám zbude jen hromádka rozkousaných papírků jako v myším hnízdečku. Pokud v roce Krysy najdeme rovnováhu mezi aktivitou a často nudnou relaxací, tak to bude i pro naše zdraví dobrý rok. Jinak můžeme skončit jako pokusné zvířátko rukou našeho reformujícího se zdravotnictví.

Vzhledem k tomu, že žijeme v globálním světě, tak i nás ve střední Evropě stále více ovlivňuje světové dění. V posledním dvouletém ohnivém období proběhlo několik důležitých událostí: staly jsme se členy Šengenského prostoru, dozrívá válka v Iráku, v Rusku vyhrála parlamentní volby do Státní dumy proputinovská strana Jednotné Rusko s předsedou Borisem Gрызlovem. Rusko čeká stabilita za cenu většího řízení státem veš-

kerého dění v zemi. USA – zde podle průzkumů vládne naprostá nespokojenost s politikou republikánů, a s největší pravděpodobností příští prezidentské volby v roce 2008 vyhraji demokraté v čele s Ronem Paulem. Toto též říká hodně o směřování politiky této světové velmoci, kde je nespokojenost s válkou v Iráku a vůbec mezinárodními intervencemi, zdravotní péčí, přístěhovalectvím a omezováním občanských práv a svobod.

V další, v současné době nejvlivnější světové velmoci, proběhl 17. sjezd Komunistické strany Číny. Ústřední výbor opět zvolil čínského prezidenta Chu Tin-tchao podle očekávání do svého čela. V devítičlenném nejužším vedení jsou čtyři noví členové, včetně dvou, kteří jsou považováni za možné Chuovy nástupce. Devět mužů se představilo poté, co je vybral ústřední výbor strany, který má 204 členů. Chu Tin-tchao byl zvolen do čela stálého výboru politického byra, který představuje nejužší vedení komunistické strany a tudíž i země. Zůstane tak po dalších pět let stranickým šéfem, stejně jako prezidentem a hlavou ústředního vojenského výboru. Pro svět to znamená, že Čína bude i nadále pokračovat ve svém národním rozvoji a mezinárodní politice. Export zboží, spotřeba surovin, energie. Vnitřní politika jedné strany.

Vliv na celý svět bude mít samozřejmě dění na Blízkém a Středním Východě. Ale to je naprosto nevypočitatelné. Všichni si přejeme zklidnění na naší planetě, ale islámský, arabský a kurdský svět je v současné době nejméně předvídatelný, a obsahuje množství problémů, které jsou v těchto zemích velmi těžko řešitelné.

Žijeme v Evropské unii. Ať už chceme cokoli, tak dějiny nejde zastavit, a stali jsme se součástí globálního světa, kde v některých částech je velmi levná pracovní síla, jinde jsou vyspělé technologie. Je jednodušší přesunout vyspělou technologii k levné pracovní síle, než naopak. Naše stará Evropa je a bude zmítána schizofrenií mít slepici i vejce, chce mít sociální systém, vysoké platy a zároveň být konkurenceschopná na globálním trhu. Zatím se to relativně daří.

Když už mluvíme o té politice, tak příští rok se roztrhl pytel s prezidentskými volbami.

Tyto volby budou v Gruzii, Srbsku, Arménii, Černé Hoře, Rusku, na Kubě, Tchajwanu, Paraguayi, Dominikánské republice, Islandu, Ázerbájdžánu, USA, Guineji, Ghaně. A také nás čekají prezidentské volby v České republice. Zde asi nikdo neví, jak to dopadne. Nicméně je jasné, že ať to dopadne jakkoliv, nic podstatného se nezmění. Vládnoucí politické strany mezi sebou přelévají svoji moc, a ekonomika navzdory usilovnému snažení vlády a parlamentu prosperuje. Pro nás to znamená vzít si v roce Zemní Krysy to dobré, co nám svět poskytuje, a zaměřit se na dosažení svého cíle. Nenechat svůj život rozmělnit na drobné, protože pak většinou člověk nedosáhne ničeho. Doba je příznivá pro osobní rozvoj a podnikání. Také vzdělání se nesmí zanedbávat a je dobré získat pár nových, užitečných kontaktů.

Přeji Vám úspěšný rok Zemní Krysy.

PharmDr. L. Belujská

A L E R G I E

MUDr. Jan Doležal

Nejzákladnějším projevem jsou zkřížené alergie, které jsou velmi pestré a často zdánlivě nepochopitelné. Často jde o druhy, které mají společnou jen část molekul, která však bohužel stačí k vyvolání alergické reakce.

Jde o tyto zkřížené alergie

Zkřížené alergie mezi rostlinami, zeleninou a ovocnými plody

Bříza – jablko, broskev, meruňka, hruška, třešeň, kiwi, švestka, lískový ořech, mrkev, celer, rajské jablíčko, curry, slupka brambor, sója, jedlé kaštiny, maliny, paprika, pepř, kopr, koriandr, anýz, méně banán, mango, pomeranč, arašidy

Bojíněk luční – rajské jablíčko, kiwi, pšenice, ostatní cereálie,

vzácně sója, brambory, pažitka, hrášek, meloun, celer, cibule, rýže,

akutní - jablko i jiné ovoce, z nápojů jde o vermut

Pelyněk – celer, mrkev, petržel, curry, anýz, koriandr, estragon, pepř, paprika, kiwi, mango, hrášek, rajské jablíčko, arašidy, slunečnicový olej, vermut, med zde je možností kontaminace i pylů

Ambrosia – meloun, banán, jablko, hruška, celer, latex, méně okurka

Latex – banán, avokádo, meloun, kiwi, špenát, hrozinky, kaštiny, ořechy vlašské i lískové, fíky, pohanka, meruňky, rajské, kiwi, broskve

Zkřížená alergie mezi jednotlivými rostlinami

Celer, mrkev, petržel – fenykl, anýz, pepř černý i zelený, koriandr, kopr, kerblík, Andělka, bazalka, majoránka, oregáno

Sója – burský ořech, hrách, fazole, čočka, potravinářské gumy – guar guma, tragan, guma arabská E 421,413,414

Lískový ořech – ořech vlašský, pistáciový, mandle, kešu, paraořech, pekan, žito, sezam, mák

Rajské jablíčko – paprika plod i koření, kajánský pepř, lilek, brambor, kávové zrna

Hořčice – křen, ředkvička, zelí, řeřicha, tuřín, řepa, řepka olejka

Pšenice – žito, oves, ječmen, kukuřice, vzácně rýže

Cibule – česnek, chřest, pažitka, šalotka

Pomeranč – citron, grep, mandarinka

Jablko – broskev, meruňka, hruška, třešeň, kiwi, švestka, lískový ořech, mrkev, celer, rajská jablíčka, curry, slupka brambor, sója, jedlé kaštiny, maliny, paprika, pepř, kopr, koriandr, anýz,

méně banán, mango, pomeranč, arašidy

Zkřížená alergie mezi živočišnými potravinami

Vejce – drůbeží maso asi 5 %

Kravné mléko – koží mléko až v 50 %, mléko ovčí, buvolí, kobyli, hovězí a telecí maso kolem 10 %. Při alergii na kravné mléko nelze užívat ostatní mléka. Problémy způsobuje i nedostatek enzymu laktáza, proto nedochází ke štěpení mléčného cukru laktózy, jde o tzv. potravinovou averzi

Ostatní

Roztoči, korýši – krab, humr, kreveta, rak

Měkkýši – chobotnice, sépie, ušnice, mušle, suchozemský hlemýžď

Kočka – vepřové maso až 5 % zkřížené alergie

Farmakologická intolerance

neimunologický mechanismus – nealergická potravinová hypersenzitivita, jde o tzv. budivé aminy uvolňovače, které jsou obsaženy v nejrůznějších potravinách, nebo jde o látky přímo v potravinách obsažené

Uvolňovače histaminu – čokoláda, káva, kofein, etylalkohol (vína, pivo, destiláty), jahody, vepřové maso, špenát, ananas, rajské jablíčko, obiloviny, bílek vaječný

Histamin – makrela, tuňák, sardinky, ementálský sýr, rajské jablíčko, uzeniny, lilek, banán, pivo, víno

Serotonin – banán, ananas, avokádo, fíky, rajčata, vlašské ořechy

Tyramin – sýry, citrusové plody, pivo, kukuřice, makrela, sledi, feferóny, kyselé zelí, banány, pivo, víno, uzeniny a sojové omáčky, aromatické sýry, banány, smetana, kuřecí játra, zvěřina, některá vína.

Tyramin je schopen způsobit hypertenzní krizi i spasmus (křeče) kapilár u různých orgánů.

Tryptamin – uzeniny, šunka, feferóny

Kapsacin – papriky

Fenylalanin – sýry, kakao, čokoláda

Lektiny (aglutiny-shlukovače) – luštěniny, hlavně sója

Tartarzin – nápoje a výrobky z ovoce, cukrovinky, těstoviny, umělé tuky, potravinářská žluť E 102

Plísňové kontaminace – sója a sojové výrobky, kukuřice, obilí, víno, pivo, sýry, kakao

Méně známou je alergie na mořské ovoce – krevety, krabi, sépie, chobotnice, slávky, úšnice, humři. Alergii vyvolává bílkovina paralbumin – nevyskytuje se u měkkýšů, korýšů a u obratlovců

Zkřížená alergie je mezi treskou – tuňákem-lososem – makrelou – sledi – platýzi a potažmo mezi sladkovodními rybami

Zkřížená alergie je mezi – korýši – měkkýši – hmyzem a roztoči je dána bílkovinou tropomyozinem a ve výše jmenovaných je obsažena od stopového množství až do velké míry

Alergie na roztoče může souviset s alergií na měkkýše a korýše, protože mají stejnou bílkovinu tropomyozin. V Americe to mají na svědomí švábi, kteří mají stejnou bílkovinu

80 % podobnost mezi tropomyozinem švábů, roztočů a krevet

70 % brazilských astmatiků má alergii na švába

60 % byla nalezena podobnost tropomyozinu mezi krevetou a mušlemi

1/3 dětských alergiků na domácí prach (roztočová alergie) má přítomny alergické protilátky na hlemýžďe

Problémem zůstává, že obchody nabízejí potraviny, o jejichž složení se na etiketě nic neuvádí a stačí i malé

množství alergizující látky a vznikne alergická reakce s možnými závažnými důsledky

300 – 400 000 lidí u nás má potravinovou alergii
0,5 % lidí je alergické na mořské živočichy

Základní poučení

1. rada – zpracování je v rukou manufaktur a tak v mase mořských ryb mohou být přimícháni bezobratlí (korýši, měkkýši, z toho plyne skrytá alergie) tj. kdo reagoval na pokrm z mořské vody či sladké, musí být příště opatrný
2. krabí maso je většinou treska s krabí trestí, proto je to levné
3. využívání rybích tuků v restauracích k přípravě salátů zeleninových a vzniklá reakce může být právě na tuk, ve kterém se předtím pekl losos
4. bouřlivá reakce při zdánlivě prvním kontaktu s potravinou je asi způsobena zkříženou alergií, protože již dříve jsme byli alergizováni rybí bílkovinou, například rybím tukem s příměsí rybích bílkovin
5. alergická reakce může vzniknout pouhým dotykem, nebo vdechováním pachu z ryb
6. silný alergik nesmí do rybích restaurací ani vejít a již vůbec nejíst mořské ovoce, nebo ryby. Hazard je pro alergika japonská kuchyně suši a sušimi = syrové ryby, korýše a měkkýše
7. vitamin D a fosfor, jód a další získáme jinak, děti do 3. let by neměli jíst ryby
8. v rybách se vyskytuje histamin a to hlavně v tuňákoví, který způsobí podobnou reakci jako alergie – svědivá vyrážka, například z uzených makrel nejde o pravou alergii, ale o potravinovou nesnášenlivost, ostatní ryby se mohou jíst
9. alergie na rybí maso je také způsobena rybími parazity na treskovitých, sleďovitých a makrelovitých rybách
10. nedostatkové prvky se dají nahradit jinak

- později vysazení agresivních látek – saponáty
- strava – vysazení základních škodlivin – cukr mléko a pokojové květiny
- pozitiva – vyloučení alergie na roztoče, plísně, prach
- většinou se množí řízkováním a mají málo pylu
- jsou hmyzosnubné, a proto mají těžký pyl
- často jsou jen zelené bez květů
- negativa – alergie na hnojivo, více plísni v půdě květináče
- prach na listech s následným rozfoukáním
- jarní jehnědy a kočky, hazard se zdravím
- řezané květiny, pyl se naklepe na ruce
- sušené byliny, léčivé v zimě

Prevence alergií – pobyt doma s čističkami vzduchu a ionizátory

- aktivity venku provádět hlavně po dešti (nejméně při suchém a větrném počasí)
- sprchovat, převlékat se, vyčistit oděv po návratu z venku, protože pyl se nachází ve vlasech a na šatech, šaty vyfluxovat
- termín dovolené – pylová sezóna ve vyšších polohách je později
- vysazení agresivních látek – saponáty

- strava – vysazení základních škodlivin – cukr a cukrářské výrobky,
- mléko a mléčné výrobky, maso a masné výrobky, bílá mouka, agresivní přípravu potravin jako je smažení, pečení, grilování, uzení, pražení

Léčba

- farmakoterapie
- imunoterapie – na alergologii
- dietní opatření
- lázeňská léčba
- vhodné potravinové doplňky
- ionizátory, pračky vzduchu, inhalátory a další
- vhodná fytotherapie
- akupunktura, solné jeskyně, polárka a další

Volně podle Medical Tribune

Jaro v čínské medicíně

JARO - NEI JING - tři jarní měsíce se nazývají v TCM „rozvíjení nového a odstraňování starého“. V tomto období všude v přírodě raší výhonky nového života a všechno začíná bujet a rozkvétat. Na jaře by lidé měli chodit spát s příchodem noci a dříve vstávat. S rozpuštěnými vlasy a uvolněným oděvem by se měli často procházet pozvolným krokem v přírodě, aby se cítili příjemně a spokojeně. Je třeba, aby chránili nový život a neničili ho, aby byli velkorysí a ne hašteřiví, uznali a ne trestu chtějí, neboť tak to odpovídá jarní čchi a taková je cesta pěstování čchi v jarním období. Kdo se jí protíví, tak si poškozuje játra a v létě u něho může dojít k chorobným změnám chladné povahy, neboť si nevytvořil dostatečné podmínky pro nárůst letní čchi.

Jaro je nový počátek - na jaře dominuje vzestupná jangová síla, vše se probouzí a raší směrem vzhůru. Vidíme věci v novém světle a zbavujeme se starých nánosů zimy.

Jarní počasí je poměrně větrné. To odpovídá pojetí ročních období z hlediska čínské medicíny. Důležitá je interpretace působení větru na naše zdraví. O větru se říká, že je původcem sta nemocí.

Klasické vysvětlení tohoto tvrzení praví, že vítr umožňuje ostatním vnějším vlivům (chlad, vlhkost, horko) proniknout do těla přes obrannou čchi umístěnou v povrchu těla a napadnout hlubší struktury organismu. Výsledkem pak bývá v lehčích případech rýma, nachlazení, kašel, může se objevit i ztráta hlasu nebo třesavka spojená s intenzivním odporem k větru a chladu, a to i doma, kde se vítr projevuje jako průvan.

Jarní ochrana.

Především vhodným oděvem. I v případě silnějšího větru za poměrně teplých dní se vyplatí nosit tenkou šustákovou bundu nebo vestu. Takový oděv ochrání před větrem trup, zejména pak ramena a šíji, což jsou partie nejčastěji působením větru postižené. Podobně je na tom i hlava, proto se doporučuje nosit do větru přinejmenším čelenku nebo čepici, které spolehlivě kryjí čelo, spánky a část týla.

Jarní doporučení (co dělat na jaře v případě, že dojde k průniku větru nebo jiných vnějších činitelů do těla).

Principem léčby je uvolnit vítr z povrchových partií a obnovit volné proudění čchi po těle. Ze směsí ve

formě wan lze na jaře pro tyto případy doporučit směs 013 Čistý tok řeky (FANG FENG TONG SHENG WAN) v případě převažujících obecných projevů nachlazení. Pokud převažuje hlavně rýma, lze doporučit směs 007 Vyvanutí dračí jeskyně (BI MIN GAN WAN), v případě chronické či alergické rýmy pak směs 009 Uvítání vůní jara (BI TONG WAN). Dochází-li k napadení větrem často, je vhodné jako prevenci užívat směs 142 Odolnost ebenového větrolamu (YU PING FENG WAN). V případě komplikovaných či dlouhodobých stavů se doporučuje konzultace u praktika tradiční čínské medicíny.

Jarní potraviny.

Vztahují se k játrům a žlučníku, kterým období jara přísluší. Na jaře se začíná oteplovat, nemáme potřebu mnoho jíst, máme chuť se i postit. Strava by měla být nejlépe v roce - čerstvé rašící zelené výhonky, zelená čerstvá zelenina ze zahrádky, nebo rašící divoké rostlinky z přírody, naklíčené obilí. Omezujeme hodně slané věci a můžeme zařadit mléčný půst na podporu odhlenění.

Jarní chuť.

Jarnímu období odpovídá nasládlá a sladká chuť, která posiluje a vyživuje v kombinaci s pálivou chutí, která otvírá a rozptyluje.

Jarní jídla.

Jsou vhodné saláty ze spařených klíčků vojtěšky, řerichy, ředkve, naklíčené pšenice, čočky, hrášku, co je libo a v krámu k dostání. Salát můžeme doplnit i spařeným čínským zelím nebo běžnými zelnými listy, které pokrájíme na čtverečky a povaříme na páře. Ochucujeme různými zálivkami z jablečného octa a třtinové melasy nebo ječmenného sladu, francouzskými zálivkami z olivového oleje v kombinaci s hořčicí a jablečným octem, můžeme užít japonský slaný ume-ocet nebo si připravíme různé zálivky jogurtové, všechny můžeme prostrádat a nejlépe, když si je vyrobíme čerstvé a dle vlastní chuti. Proti nadýmání je vhodné syrové zeleniny krátce spařit a posypat čerstvě umletým kmínem, fenyklem, tymiánem apod. Můžeme zdobit čerstvou pažitkou, petrželkou, mátou, dobromyslí, nebo sypat čerstvě opraženými sezamovými, slunečnicovými, dýňovými semínky atd., obohatit lze i divokým šťovíkem, sedmikráskou, listy i květem, jemnými listky rašících pampelišek nebo kopřiv.

Jarní recepty.

Hlávku zeli nebo ještě lépe zejména střed této hlávky nakrájíme na tenké proužky. Krátce spaříme nebo povaříme 3 - 5 minut na páře a necháme vychladnout. Mezitím nastroháme trochu čerstvého zázvoru a vymačkáme z něj čajovou lžičku žlutavé šťávičky, kterou vmícháme do půl skleničky olivového oleje. Do této zálivky přidáme lžici jablečného octa a pár kapek sojové omáčky dle chuti. Vše dobře promícháme a spařené zeli touto zálivkou zalijeme.

Hlávku čínského zeli, bez zevních hrubších listů, nakrájíme napříč na proužky, které spaříme vařící vodou. Přidáme polovinu množství kysaného zeli a několik polévkových lžic na jemně nakrájené pažitky. Zalijeme polovinou skleničky olivového oleje a ozdobíme pokrájenými černými olivami dle chuti.

Hlávku čínského zeli bez zevních hrubých listů, pokrájíme na tenké proužky a zalijeme francouzskou hořčičnou zálivkou s olivovým olejem. Zálivku vyrobíme tak, že smícháme stejný díl olivového oleje a hořčice. Mezitím si rozpustíme špetku soli a cukru ve vodě a

pak do vody přidáme trochu jablečného octa. Nakonec obě části zálivky smícháme dohromady a promícháme s pokrájeným čínským zelím.

Střed hlávky červeného zeli pokrájíme na ploché čtverečky asi tak 1,5x 1,5 cm. Vaříme na páře 5-15 minut dle chuti. Necháme vychladnout a zalijeme japonskou zálivkou z olivového oleje a slané octa ze švestiček japonské slivoně ume. Tento ume-ocet vzniká přirozeným kvašením bez použití chemických přísad a působí probioticky a spasmolyticky. Přirozeně podporuje správnou střevní mikrofloru a působí proti nadýmání.

Půl kila růžičkové kapusty zbavíme zevních uschlých či poškozených lístků a vaříme 5-10 minut na páře, takže zcela nezměkne a zachová si svou svěží chuť. Kapustičky pokrájíme na poloviny nebo čtvrtky a necháme vychladnout. Mezitím si opražíme slunečnicová nebo dýňová semínka, která horká pokapeme pár kapkami sojové omáčky. Vařené kapustičky lehce potřeme kouskem másla a sypeme opraženými semínky.

Místo kapustiček růžičkových lze užít i normální kapustu nebo brokolici, kadeřávek, květák apod.

Řapíkatý celer pokrájíme na drobné kousky a spaříme vařící vodou. Vyrobíme si jogurtovou zálivku z bílého jogurtu, špetky cukru, soli a jablečného octa dle chuti. Zálivkou poléváme vychladlý řapíkatý celer a salát zdobíme pokrájenou červenou ředkvičkou nebo červenou paprikou.

Jarní závěr.

Vítr sám není jen patogenním činitelem, je i rozhýbavačem a nositelem změny v přírodě. Pokud se naučíme s větrem vycházet, poskytne nám to, co poskytoval generacím lidí před námi – chladivý vánek za horkých dní, pocit chladu v zimě a nebo třeba jen radost ze zvuku větru v korunách stromů. Budeme-li zdraví a vhodně oblečení, budeme naslouchat svému nitru, pak dokážeme tyto krásy projevů jara jistě ocenit.

PharmDr. L. Belujská

PRŮZKUM ZÓN NEGATIVNÍ ŽIVOTNÍ ENERGIE VZNIKLYCH PŘI PŘEPADENÍ RODU SLAVNÍKOVců V LIBICI NAD CIDLINOU – POKRAČOVÁNÍ

Konrád Brotz, prosinec 2007

Dne 6. 12. 2007 jsem ověřoval některé zjištěné výsledky a pokračoval jsem v dalším průzkumu lokality.

Nejprve jsem se znovu pokusil na ploše kostela (chrámu) nalézt zónu pozitivní zemské energie, ale nezjistil jsem ji. Pak jsem se pokusil nalézt zónu pozitivní kosmické energie, kterou jsem se na základě přečtení knihy (8) nedávno naučil zkoumat. Po nalezení zóny jsem plynule vysledoval, na zemi označil a zakreslil konturu zóny. Má tvar 30 m dlouhého nepravidelného vejce s užší zaoblenou stranou ve směru k západu převážně na obvodových zdích kostela. Více rozšířená jihovýchodní strana zóny byla využita ke zvětšení plochy kostela v tomto místě. Od postavení kostela před tisícem roků se tvar zóny pravděpodobně vůbec nezměnil. Při podrobném prochození zóny byla zjištěna intenzita zóny 60°. Na západním okraji zóny, v místě několik metrů vysokého dřevěného kříže, je kruhová plocha o průměru 1 m s intenzitou 90°. Uprostřed kostela byla zjištěna kruhová plocha o průměru 2 m s intenzitou 460°, a tedy výrazná vertikální přímka, která se často vyskytuje na zónách pozitivní kosmické i zemské energie a bývala využívána k náboženským a léčitelským účelům (8) (obr. 2A).

Ze stanoviště 1 (obr. 2A) jsem kontrolně vyhledal na celém okolním poli a louce plochu se čtyřmi zónami negativní životní energie, o kterých jsem předpokládal v závěru první části tohoto článku, že vznikly v místě zabíjení žen synů knížete. Plochu těchto zón jsem našel ve stejném směru k JZ jako při prvním průzkumu a na ní jsem zjistil maximální intenzitu škodlivosti lidskému zdraví 160°, která se při průzkumu zón potvrdila (tab. 2).

Na mezi s cestou mezi poli jsem od okraje louky s kostelem po 5 m odhadl vzdálenost 70 m. Ze stanoviště 4 v tomto místě na jižním okraji meze jsem určil směr a šířku plochy a v ní jsem potvrdil čtyři zóny negativní životní energie. Na okraji plochy jsem plynule vysledoval konturu zóny 5, změřil jsem její dva navzájem kolmé rozměry a zjišťoval jsem běžným způsobem intenzity zóny ve výškách po půl metru a pak jsem zónu detailizoval po 10 cm.

Ze stanoviště vedle zóny 5 jsem vyhledával vedlejší zónu směrem od cesty do nalezené plochy a v nalezeném směru byla prozkoumána zóna 6. Stejným způsobem byly prozkoumány zóny 7 a 8 a pak byly po změření vzdáleností mezi všemi zónami a mezi zakresleny všechny čtyři zóny (obr. 3).

Ze stanoviště 4 byly na této ploše vyhledávány zóny negativní životní energie vzniklé při zabíjení dětí. Na přibližně stejně velké ploše byly zjištěny další čtyři zóny. Od východu k západu byly zaznamenány maximální intenzity zón 60°, 160°, 160° a 160°, které se průzkumem těchto zón potvrdily (tab. 2).

Stejným způsobem jako první čtyři zóny byly prozkoumány zóny 9, 10, 11 a 12 a po změření vzdáleností mezi většinou zón byly zóny zakresleny (obr. 3).

Zóny dětí se nacházejí rovnoměrně na ploše v blízkosti zón žen, takže pravděpodobně každá žena měla

jedno dítě. Střed zón dětí jsou od středů zón žen vzdáleny 2,0-3,5 m. Dvě zóny dětí se nacházejí severně od zón žen a dvě zóny dětí severovýchodně od zón žen. Zóny dvou dětí se nacházejí uvnitř plochy. Celá plocha se zónami je dlouhá 16 m a široká 7 m.

V jižní části plochy se nacházejí dvě největší zóny žen o velikosti 2,9-3,9 m. Jsou to elipsy protažené ve směru západ – východ. Ostatní dvě zóny žen jsou kruhové o průměru 2,6 m a 2,8 m. Zóny dětí jsou kruhové o velikosti 2,5 m a 2,6 m (tab. 2).

Eliptické zóny vznikají většinou při pohybu postižené osoby vlivem soustředěného pozorování v úzkém směru a bývají protaženy ve směru pohybu. Zde pravděpodobně obě ženy v jižní části plochy pozorovaly blízkici se nebezpečí směrem od východu nebo od západu. Ostatní ženy a děti byly náhle psychicky šokovány.

Podle tab. 2 nebyla v zónách žen na zemském povrchu zjištěna žádná intenzita. Ve výšce 0,5 m a 0,9 m byla zaznamenána malá intenzita 20°. Ve výšce 1,0-1,3 m byla zjištěna větší intenzita. Ve výšce 1,4 m, stejně jako v zónách mužů, vznikla velká intenzita srdeční čakry. Nad ní do výšky 1,7 m byla zóna ukončena maximální intenzitou o výšce 0,3 m, jako v zónách mužů. Maximální intenzity byly zjištěny v rozsahu 90° - 160°.

Ženy v okamžiku ohrožení útočnický stály a bránily sebe a své děti. Výška zón žen stejná jako u zón mužů nasvědčuje tomu, že byly rovněž vysoké přibližně 1,65-1,70 cm. Maximální intenzita na horním okraji zón žen svědčí o vysoké intelektuální úrovni těchto žen.

V zóně jednoho dítěte byla zaznamenána na zemském povrchu intenzita 20°, ale v hloubce 0,5 m už zóna nebyla zjištěna. Rovněž v zónách dětí postupně vzrůstala intenzita směrem nahoru od hodnoty 20°. Výška zón 1,6 m, 1,5 m a dvakrát 1,4 m svědčí o tom, že se jedná o zóny dětí. Také tvar zón svědčí o tom, že vznikly při psychickém šoku dětí. Nejvyšší zóna má na horním okraji maximální intenzitu 160° vysokou 0,2 m a pod ní velkou intenzitu srdeční čakry. Tento tvar zóny charakterizuje rozumovou vyspělost dítěte. Zóna vysoká 1,5 m má maximální intenzitu jen 60° při horním okraji vysokou 0,4 m. Zde byla srdeční čakra stejně aktivní jako tři nejvyšší čakry. Dvě nejnižší zóny mají na horním okraji intenzitu 70° a pod ní pravděpodobně srdeční čakru s maximální intenzitou 160°. Zde se projevuje typický silný cit malého dítěte.

Zóny dvou nejmenších dětí se nacházejí uvnitř plochy, protože malé děti očekávaly ochranu ostatních.

Zde zřejmě došlo k předem připravenému a politicky motivovanému zločinu.

Pak byla kontrolně ověřena zóna nalezená při prvním průzkumu lokality. Byla změřena délka a šířka eliptické zóny a její vzdálenost od knížecího paláce. Při kontrolním ověření byla zjištěna poněkud menší šířka a větší délka eliptické zóny, a tedy protáhlejší tvar elipsy. Pozoruhodný je posun zóny o 0,5 m směrem k paláci (obr. 1A). To zřejmě znamená, že informační pole Země vzhledem k hmotným předmětům poněkud mění tvar a tím se trochu mění vzdálenosti mezi záznamem v informačním poli a hmotnými předměty.

Podle duchovní literatury má člověk sedm těl – hmotné tělo fyzikální a šest těl neviditelných. Planeta Země má rovněž hmotné fyzikální tělo a pravděpodobně šest těl neviditelných. Jedno z těchto těl je informační

pole, v němž se zaznamenávají i zóny negativní životní energie.

Podle tab. 3 došlo ve výšce 1,0-1,3 m k velkému zvětšení a výše k malému zvětšení intenzity. Snížení výšky zóny o 0,1 m může být způsobeno nerovností terénu v místě zóny a tím, že jsem při kontrolním ověření nezkoumal celou plochu. Podle kontrolního ověření je výška zóny 1 stejná, jako výška ostatních zón mužů (synů knížete).

Ještě bylo třeba nalézt ostatní zóny negativní životní energie. Ze stanoviště 1 jsem vyhledával na celém okolním poli a louce zbývající zóny. Byl nalezen směr k JV a k JJZ. V prvním směru byla zjištěna maximální intenzita 180° a ve druhém směru 160°.

První plocha se zónami byla upřesněna ze stanovišť 1, 2, 3, 5 a 6 (obr. 2A). Ze stanoviště 3 bylo na této ploše postupně nalezeno 11 zón. Současně byly zjišťovány jejich maximální intenzity. Nebyly jednotlivě zaznamenány, protože jich je hodně a byly zjištěny s malým rozptylem, a sice v rozsahu 160-180°.

Druhá plocha se zónami byla upřesněna ze stanovišť 1, 7 a 8. Ze stanoviště 8 bylo na této ploše postupně zjištěno 12 zón. Byly zjištěny také s malým rozptylem – v rozsahu 140-160°.

Bojovalo se tedy zřejmě na těchto dvou plochách blízko knížecího paláce a kostela. Tehdy se v boji používaly sečné a bodné zbraně. Proto jsou obě plochy

boje poměrně malé. Zóny vznikly v místech zranění a smrtelných zranění bojovníků obou bojujících stran.

Při práci s virgulemi je třeba vždy stanovit, co je zapotřebí nalézt. Na zkoumaném hradišti pro ověření písemných zpráv o vyvraždění rodu Slavníkovců bylo třeba nejdříve prozkoumat zóny, vzniklé při zabití synů knížete Slavníka. V druhé etapě průzkumu bylo třeba prozkoumat zóny, vzniklé při zabití žen synů, pak jejich dětí a nakonec ostatní zóny, vzniklé při těchto bojích.

Zjišťuji pouze zóny, které škodí lidskému zdraví. V místech autohavárií nacházím tyto zóny na většině míst. V místě havárie, kde zahynuli čtyři osoby, jsem našel jen jednu zónu s malou intenzitou, protože patrně v tom místě nebyly vhodné fyzikální podmínky pro vznik těchto zón.

Výsledky průzkumu hradiště Slavníkovců nejsou tedy úplné. Přesto věrohodně prokazují pravdivost podstatných údajů této události, zaznamenaných v historické literatuře.

Literatura

8 – Kozák, P.: *Energie krajiny*. ArchET, České Budějovice 2005.

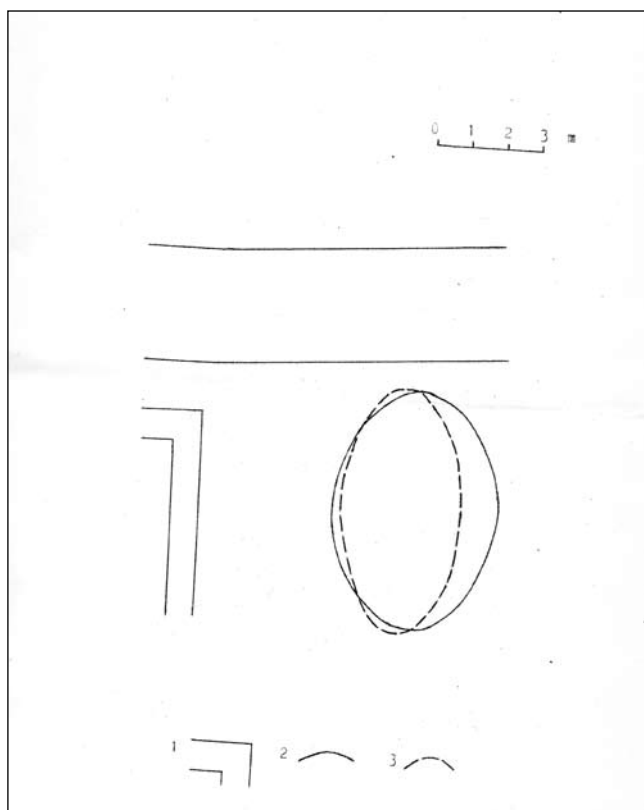
Tab. 2: *Intenzita škodlivosti lidskému zdraví osmi zón negativní životní energie v úhlových stupních, zjištěná velikostí úhlu otočení drátů (virgule) v rozsahu 0-180°. Na spodním okraji tabulky jsou zaznamenány zjištěné rozměry kruhových nebo eliptických zón.*

Čísla zón žen: 5, 6, 7, 8 a čísla zón dětí: 9, 10, 11, 12

výška (+m) povrch (m) hloubka (-m)	Zóna negativní životní energie							
	5	6	7	8	9	10	11	12
+2,0	0	0	0	0	0	0		
+1,8	0	0	0	0				
+1,7	130	90	160	130		0		
+1,6	130	90	160	130	0	160		
+1,5	130	90	160	130	60	160	0	0
+1,4	80	40	90	90	60	110	70	70
+1,3	60	40	50	70	60	90	160	160
+1,2	60	40	50	70	60	90	90	90
+1,1	60	40	50	70	20	90	90	20
+1,0	60	40	50	70	20	90	90	20
+0,9	20	20	20	20		20	20	20
+0,5	20	20	20	20	10	20	20	20
0,0	0	0	0	0	0	0	0	20
-0,5								0
Rozměry zón (m)	3,5 - 3,9	2,8	2,6	2,9 - 3,4	2,6	2,4 - 2,5	2,6	2,6

Tab. 3: Intenzita škodlivosti lidskému zdraví první nalezené zóny negativní životní energie v úhlových stupních, zjištěná velikostí úhlu otočení drátů (virgule) v rozsahu 0-180°. Na spodním okraji tabulky jsou zaznamenány zjištěné rozměry eliptické zóny.

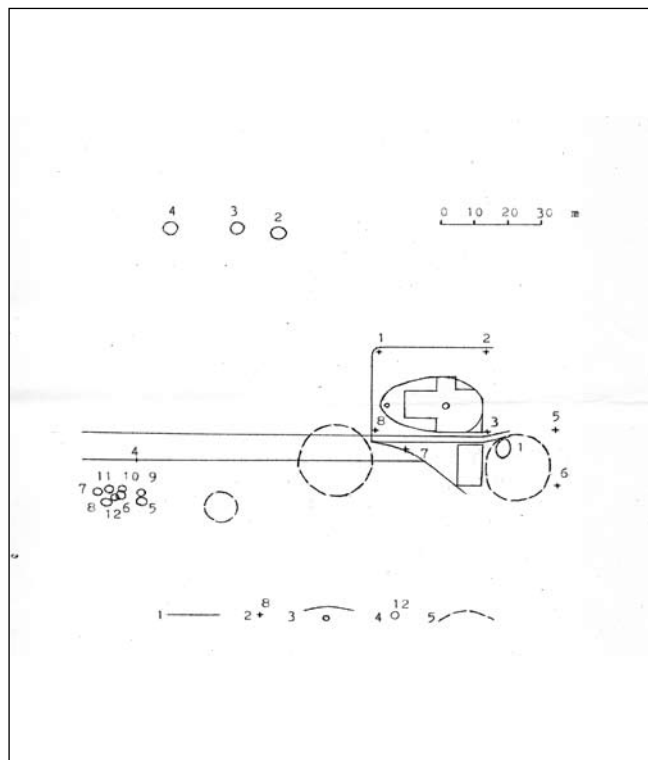
výška (+m) povrch (m)	Zóna negativní životní energie	
	Zóna nalezená 14.5.2006	Zóna kontr. ověřená 6.12.2007
+2,0	0	0
+1,9	0	
+1,8	150	0
+1,7	150	160
+1,6	150	160
+1,5	110	160
+1,4	30	130
+1,3	30	90
+1,2	30	90
+1,1	30	90
+1,0	30	90
+0,9		40
+0,5	20	20
0,0	0	0
rozměry zóny (m)	4,7 - 6,3	3,4 - 6,5

Vysvětlivky

1. základová zeď knížecího paláce vedle cesty
2. eliptická zóna negativní životní energie nalezená dne 14.5.2006
3. kontrolní ověření eliptické zóny negativní životní energie dne 6.12.2007

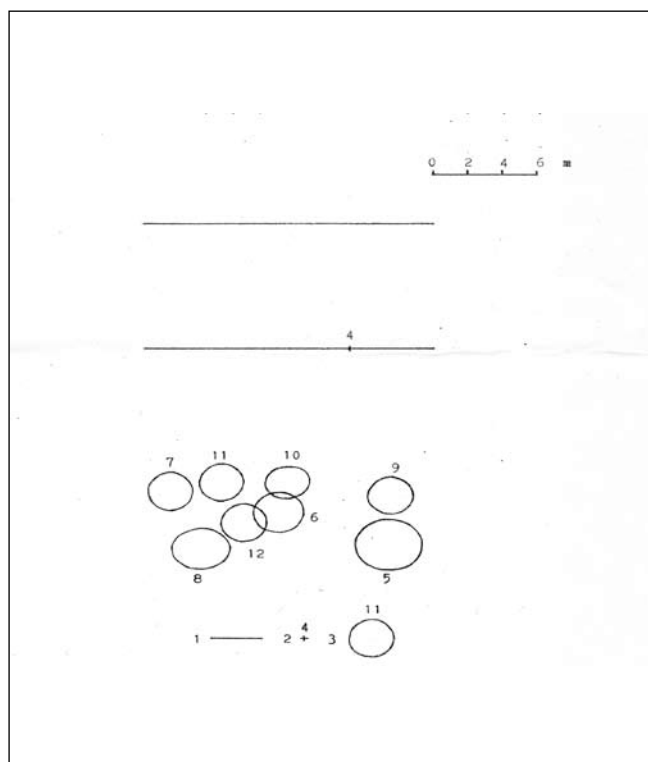
Obr. 1A: Schematická situační mapa nalezené první zóny negativní životní energie a jejího kontrolního ověření, hradiště Slavníkovců v Libici nad Cidlinou.

Obr. 2A: Schematická situační mapa dodatečného průzkumu zón negativní životní energie a zóny pozitivní energie v základech kostela, hradiště Slavníkovců v Libici nad Cidlinou.

Vysvětlivky

1. půdorys základů kostela (chrámu, na severu) a knížecího paláce (na jihu), mezi nimi probíhá cesta a v okolí se nachází louka se zakreslenou hranicí s polem, západně od cesty je mez mezi poli
2. stanoviště vyhledávání zón negativní životní energie s označením jeho čísla
3. zóna pozitivní kosmické energie se dvěma plochami zvýšené intenzity
4. zóna negativní životní energie s označením jejího čísla
5. plocha s nalezenými zónami negativní životní energie

Obr. 3: Schematická situační mapa průzkumu zón negativní životní energie vzniklých pravděpodobně v místě zabíjení žen a dětí synů knížete Slavníka, hradiště Slavníkovců v Libici nad Cidlinou.

Vysvětlivky

1. mez mezi poli
2. stanoviště vyhledávání zón negativní životní energie s označením jeho čísla
3. zóna negativní životní energie s označením jejího čísla

Zdraví jako motor ekonomiky?

Zveřejnění následujícího článku bylo inspirováno nedávným projednáváním připomínek k legislativním návrhům dvou zákonů, které ovlivňují činnost nejen mnoha členů ČEPES, ale všech těch, kteří praktikují činnosti, které Světová zdravotnická organizace (WHO) označuje jako TM (Traditional Medicine – Tradiční medicína), AM (Alternative Medicine – Alternativní, nekonvenční medicína) nebo CM (Complementary medicine – Doplnková medicína) a naše zdravotnictví do oboru lidové léčitelství.

Jedná se zaprvé o novelu Živnostenského zákona (ŽZ), která obsahuje řadu změn, které mají pomoci při liberalizaci podnikání, avšak ve vztahu k činnostem v oboru lidové léčitelství zůstává beze změny – v § 3 je uvedeno, že ŽZ se nevztahuje na lidové léčitele. Tato novela je předána do parlamentu k projednání a je předpoklad, že § 3 bude přijat beze změny. Dále jsme se zabývali návrhem zákona upravujícího ověřování dosud nezavedených metod, jehož přijetí souvisí s úpravou dosavadního zákona 20/1966 sb. I zde nic nenaznačuje tomu, že by přestala platit zásada, že léčebnou péči mohou poskytovat pouze lékaři a vyškolený zdravotnický personál.

Jak tento úvod souvisí s následujícím článkem? V současnosti probíhají snahy po reformách ve zdravotnictví. Cílem je snížit náklady, které rok od roku rostou a neúměrně zatěžují státní pokladnu. Nejedná se pouze o problém náš, ale dotýká se prakticky všech hospodářsky vyspělých zemí. Je pouze v rukou politiků (poslanců), zda vývoj ve zdravotnictví půjde cestou, kterou vytýčilo MZ ČR před řadou let a plně vyhovuje lékařům a výrobcům léků, kdy se léčí, ale většinou neuzdravuje. Anebo do léčení a uzdravování budou zainteresováni i samotní nemocní? V druhém případě se zdraví může stát motorem ekonomiky a dalšího rozvoje společnosti.

Nedávno jsem (Jürgen Schürholz) vedl rozhovor s Leonem A. Nefiodowem, informatikem a prognostikem působícím ve Svatém Augustinu u Bonnu, autorem řady knih, z nichž je pro naše téma nejpodstatnější Šestá Kondratěvova vlna*, která v roce 2002 vyšla již v pátém vydání. Nefiodow vychází z téze, že před sebou nyní máme čtyřicet až šedesátileté období, během něhož bude nejdůležitější rolí pro nás samotné, pro veřejný zájem i pro ekonomiku, hrát zdraví. Poprvé v dějinách lidstva se podle Nefiodowa stane motorem růstu ekonomiky člověk sám.

Pro ilustraci této téze citujeme ze zmíněného rozhovoru:

* Leo A. Nefiodow: Der sechste Kondratieff. Wege zur Produktivität und Vollbeschäftigung im Zeitalter der Information, Rhein-Sieg-Verlag, Sankt Augustin 1996

V Šesté vlně popisuje ruský ekonom Nikolaj Kondratěv vývojové cykly ekonomiky. Tyto cykly začínají kolem roku 1800 vynálezem parního stroje. Kolem roku 1900 se motorem vývoje staly elektrotechnika a chemie.

Po druhé světové válce se rozvinul průmysl automobilový a obory s ním související. Od roku 1990 došlo k rozvoji informačních technologií, které podle Nefiodowa jsou za svým vrcholem. Nyní očekává příští vývojovou vlnu ekonomiky na základě i psychosociálního zdraví.

Pane Nefiodowe, proč se podle vás stane motorem růstu ekonomiky právě zdraví?

Růst má tři zdroje: kapitál, pracovní sílu a produktivitu. Růst produktivity znamená, že budeme věci dělat lépe. To je rozhodující faktor ve všech moderních ekonomikách. Růst produktivity je možný jen v oblasti, v níž se dosud plýtvá penězi, energií a časem, a kde je možno těmito zdroji šetřit. To, co označujeme za zdravotnictví, roste o více než čtyři procenta ročně, tedy mnohem více než celková ekonomika. Ve skutečnosti to ale není žádné zdravotnictví, nýbrž nemocnictví. Nesmírné náklady v tomto systému vznikají vlivem nemocnosti. Tyto náklady pak zatěžují ekonomiku a brzdí růst.

Jak se může náš nefunkční zdravotnický systém stát motorem konjunktury?

Sledujeme-li s touto otázkou situaci trhu, můžeme vidět, jak se všude vynořuje aspekt zdraví. Nesmíme přitom přehlížet škody a ztráty způsobené psychickými a sociálními poruchami, jako je kriminalita, drogy, mobbing, úzkost. To všechno stojí spoustu peněz a spolu s náklady zdravotnictví to je v současnosti největší rezerva produktivity světového hospodářství.

Zdá se, že politici si toho nevšímají.

Všechny návrhy řešení se zatím zaměřují na efektivnější zacházení s nemocností. Lékaři, lékárníci, nemocnice mají dosahovat stejných výsledků s menšími náklady. To je sice také zvyšování produktivity, ale nestačí to. Půjde-li to takhle dál, budeme za dvacet pět let vydávat dvacet procent hrubého národního produktu na nemocnost.

Je-li to tak jednoduché, proč si to nikdo neuvědomuje?

Při současném stavu zákonodárství sotva někdo může mít skutečný zájem na tom, aby byli lidé opravdu zdraví. Všichni zúčastnění tyjí z toho, že máme nemocné a nemoci.

Stojíme už na začátku nového cyklu?

To je právě to potěšitelné. Stojíme na začátku šesté Kondratěvovy vlny. Dosavadní lokomotiva ekonomiky, informační technika, už svůj úkol splnila. Poprvé je nejdůležitější rezervou produktivity a tím i nejdůležitějším zdrojem růstu člověk jako celek, se svými zdravotními problémy, potřebami, možnostmi. Je to nesmírně napínavý vývoj.

Jak bude vypadat zdravotnictví budoucnosti?

Budeme lépe rozumět jevům, které jsou u kořenů nemocí. Lékař budoucnosti bude manažer zdraví, nebude se již zabývat jen nemocí, nýbrž vytvářením a ochranou zdraví. Za to by měl být placen.

Jako informatik s širokým přístupem k datům, která hovoří pro tento pohled na budoucí vývoj, je Nefiodow odborníkem, kterého je nutno brát vážně. A jak tomu bude u nás? To je zatím psáno pouze ve hvězdách, kdy se stane psychosomatické zdraví motorem ekonomiky na základě využití všech poznatků z konvenční medicíny i nekonvenčních po stupů.

Zpracoval z časopisu Zdraví a nemoc a dalších podkladů

Ing. Vlastimil Bažant

O PROGNOZOVÁNÍ s trochou historie a statistiky

PhDr. V. Zatloukal, CSc.

Jsmo na počátku sedmdesátých let minulého století, a na počátku hluboké husákovské totality. Katastrofu tušící část ekonomů, sociologů a technické inteligence se záměrně věnuje tzv. prognózování, tedy praktické použitelnosti tehdy nedávno vzniklé socialistické vědecké disciplíny s hrdým názvem prognostika pro budoucí řešení situace. Strana a vláda to braly - když může mít buržoazní pavěda futurologii, proč by socialismus nemohl mít prognostiku? Co když hodí tato věda svým předpovídáním budoucnosti záchranné kolo tonoucí ekonomice a stagnující technice? A koneckonců - bude to skvělé ukončení vědeckotechnické revoluce.

Samozřejmě se nepřipouštělo zjištění, že obě jmenované vědecké disciplíny mají své kořeny v hluboké minulosti. Byli to myslitelé staré Persie, Indie, lékaři a kněží starého Egypta, židovští proroci i řada katolických svatých, astrologů, filosofů a v neposlední řadě i vědců v osmnáctém i devatenáctém století, kteří stavěli své vize o budoucnosti člověka i pospolitosti na dvou významných faktorech - na vizi a na existenci duše.

Vize vychází především z mystiky, z víry v tajemný, nadpřirozený svět jako intuitivní svět poznání. Mystiku vždy vytváří, lépe řečeno vyrábí mozek jako východisko nepochopitelných, ale opakujících se jevů. A v této souvislosti jsme všichni vždy poplatní zděděným vlivům dědičnosti. Tato dědičnost má jednak genotypický charakter (nemusím zde opakovat historii chromozómů a referovat o zvláštních biochemických reakcích, tvořících geny), jednak fenotypický reflex, který masou minulých zkušeností některé geny „barví“, aktualizuje. Tato aktualizace pak umožňuje každému z nás aplikovat na současný průběh životů nebo dějin pravděpodobnost opakování stejného průběhu a využít tohoto fenoménu v procesu vlastního chování nebo jednání.

V genotypickém charakteru jen připomenu zvláštní postavení jednobuněčných dvojčat. Nejenže se zpravidla stává, že pocity jednoho z nich se alternují do pocitů druhého, ale výzkum jejich chování i jednání mohou být využity. Tak například podle smluvených symbolů byla v mnoha prokázaných případech umožněna komunikace s posádkou poškozené ponorky v případě, kdy jedno z dvojčat bylo na pevnině, druhé v ponorce a předem byla smluvena abeceda písemných značek a jednoduchých symbolů. Také znalost této vlastnosti umožňovala rodičům v minulosti učit své děti využít nebývalé vzájemné citlivosti k předvídání nebezpečí pro jedno z dvojčat druhým dvojčetem na značnou vzdálenost.

Fenotypického reflexu stále používáme bezděky při reakci jak řešit náročné životní situace v běžném životě. Řada minulých zkušeností nás vybavuje řešením - podle klasika „derivujeme historická roucha zkušeností“ - a pak jediným prostředkem jak mírnit případnou krutost svých rozhodnutí, jsou kultura a právo v zemi, ve které žijeme.

Současný vědecký přístup k fenotypickému reflexu má mnohdy nádech senzacechtivosti. Již zmíněná barevnost genů se skutečně objevuje jako důkaz při sledování struktury a fungování mozku. Neurony, které v sedmdesátých letech minulého století profesor Kahuda nazval mentiony (-tachyony-), lze nyní skutečně vyjádřit i prostřednictvím barevného spektra. Tak například v hypokampu - jak známo, zde se ukládají informace do paměti - se jeví seskupení podpůrných, někdy i nádorových - gliových - buněk obklopeno zřetelně červenými skupinami neuronů ve skutečně šedé mozkové kůře. Žluté a modré se objevují v kůře signály z dalších nervových buněk, z nichž signály přenášející zvuk se jeví zvláště jako silné svazky. A teď to důležité

- neurony i gliové buňky si své zbarvení ponechávají po celou dobu své existence, tedy po celý život. To tvrdí profesor Vyskočil z Fyziologického ústavu Akademie věd ČR při popisu metody barevného spektra neuronů, zvané Brainbow.

Vize se také opírala a ještě opírá o další faktor, který v současné době přerostl do jedinečně diskutované problematiky. Existenci člověka jako nositele duše. Jak však souvisí tento pojem s předvídáním? Uvedu jen některé definice duše, které s předvídáním souvisejí:

Duchovní duše, něco jako démon nebo duch, který se zjevuje ve snu a upozorňuje na možné překážky, krize i smrt, až pomine sen. Tento typ duše se realizuje v předtuše a je zpravidla spjat s rodinným zázemím. Problémem předtuchy jsem se zabýval kdysi v souvislosti s definicí sociálního klimatu jako sociálně psychologické kategorie. Vycházel jsem přitom z konkrétních situací za druhé světové války i v dalších válkách. Jak známo, každá z účastnících armád využívala v přípravě k boji svých ideologů přímo v palebních postaveních - ať už to byli polní kuráti nebo politrucci. Se svými znalostmi psychologie osobnosti i davu zpravidla před bojem poskytovali nejen duševní útěchu, ale bohužel kontrolovali poštu, došlou ze zázemí nebo jiného styku se zázemím. Vyskytovalo se totiž určité procento dopisů, ve kterých zpravidla matky upozorňovaly své syny před hrozícím nebezpečím na základě konkrétní situace ve svých snech (tato upozornění jsou nazývána „konkréty“). Ideologové považovali za nevhodné tyto dopisy doručovat před bojem, aby se nenarušila morálka vojsk. Naopak, titíž manipulanti vyzývali vojáky ke vzpomínkám na rodinné zázemí prostřednictvím osobních intimních drobností, vyvolávajících vzpomínky (prsteny, náhrdelníky, fotografie, písemnosti, tetování a podobně) aby vybudili snahu boj co nejrychleji ukončit s minimálními ztrátami (drobnosti jsou nazývány „reály“). V daném smyslu působila předtucha se zpětnou vazbou.

Duše jako tělesná duše, analogická tělu, avšak složená z jiné látky jak uvádí především hinduistické pojetí. V něm „átman“ - vnitřní já, duše je duchovní složkou člověka, jež je věčná, ale konečná v dalším vzkříšení k obnově světa. Prežívá po sobě následující smrtelné tělesné schránky, dokud nedojde k „mókše“, vykoupení, ve kterém átman se ztotožňuje s bráhma - tak je znázorňována v hinduismu apokalypsa člověka, jehož život začíná i končí s tělem a duší spojený. Kdo jen trochu nahlédl do myšlenkově bohaté textové a tradičního podání skladby upanišád ví, jak dlouhá cesta vede k dosažení „mókši“. Hovoří se o povaze a tváři „átmanu“, o základní a pateré struktuře jáství, která zahrnuje funkční rozdělení ohňů, dechů a smyslů jak v jediném těle, o procesech trávení, mluvení a dýchání spojených s procesem obětování mystických látek. Je tedy predikce - předvídání jakoby mimo tento svět a přitom poskytuje možnost do jeho naplnění vstupovat. V tom tkví síla víry v budoucnost uvedeného filosoficko-náboženského hnutí hinduismu.

Duše dle Junga, promítnutá do času, je funkční komplex uvnitř psyché. Psyché se projevuje jako výsledek komplikované souhry mnoha faktorů jako je například věk, pohlaví, vrozené dispozice - dědičnost, psychologický typ, minulá zkušenost. Duše je počátkem i koncem všeho poznání, je uvnitř psyché jako funkční komplex, souhrn všech psychických procesů, vědomých i nevědomých. Můžeme ji - dle C. G. Junga nazvat „osobností“.

S duší je úzce spjata projekce. Je to bezděčný duševní proces, jehož výsledkem je to, že obsahy našeho vlastního nevědomí nacházíme u druhých. Ono nevědomí, které vyjadřuje všechno to, co je mimo našeho vědomí - tedy například: to, co vím, ale na co vlastně momentálně nemyslím, všechno to, co je vnímáno mými smys-

ly, ale mým vědomím zůstává nepovšimnuto, všechno budoucí, co se ve mně připravuje, ale ještě se nedostalo do vědomí.

V této souvislosti je nutno duši rozlišit od „ducha“. Duch je objektem duševního zážitku, jehož existenci nemůžeme ani dokázat, ani racionálně zdůvodnit.

Vize podepřená mystikou postupně byla doplňována stupněm poznání. Daný stupeň měl doplňovat mystiku o fakta potvrzovaná tradicí, zkušenostmi i objektivním horizontem světa. Genotyp i fenotyp potřeboval třetího partnera - a tím se stalo přírodní prostředí. Jedině toto spojení mohlo verifikovat mystické představy důkazy o platnosti závislosti člověka na prostředí, do kterého každého nového dne vstupuje aniž ví, že se dožije večera.

Přírodní prostředí bylo mnohými považováno v jeho projevech jako zásadní pro život jedince i pospolitosti. Pro nás jsou zajímavé například úvahy na počátku dvacátého století jako tzv. Huntingtonovy indexy zdraví. Autor zpracoval poznatky svých předchůdců a stanovil, že

- nižší průměr teploty je provázen větší úmrtností a naopak,

- zvýšení teploty nad normál v zimě zmenšuje a v létě zvětšuje úmrtnost,

- nejpříznivější - ideální - podnebí je takové, kde průměrná teplota = 17,6 stupně Celsia,

- podnebí určuje fyzickou i duševní zdatnost, obyvatelstvo, žijící na rovníku v teplých nížinách se snadným životem bylo podmaněno rasami, žijícími v tvrdších podnebních podmínkách.

Ani se přitom nepostřehlo, že pomalu a jistě prognózování a futurologické myšlení splývají a v mnohém se ztotožňují. Prinejmenším v tvorbě více než 200 používaných metod a technik s nejroztodivnějším jmény - uveďme například Prognostický vějíř, Matici křížových důsledků na kvantifikovatelné straně a heuristické přístupy v metodě Delphi, v Don Fallerově trojúhelníku a brainstormingu na straně druhé. A především v zavedení heuristiky jako pomocného aparátu prognózování. Heuristika je totiž postup vyhledávání nových vědeckých poznatků, je to zároveň technika spojená s vyhledáváním pramenů a zároveň jejich smyslu. Je to metoda, která především používá komunikace v systému „proč“ a „proto“ na základě minulé zkušenosti.

A tak heuristika dává možnost brilantní matematicko statistické metody a modely postavit do reality tvůrčích aspektů myšlení. Z prostoru přístupnosti - feasibility space - do prostoru imaginace - imagination space. V daleko větší míře se berou v úvahu i nesmyslné, absurdní, fantaskní projevy při brainstormingu nebo „burze nápadů.“

V dané souvislosti futurologie dosáhla ve Spojených státech mimořádných úspěchů, když použila uvedených spojení „space“ obráceně. Tak v ústavu A. I. Kahna bylo zřízeno studio - hala bez stolů, židlí, s bufetem a světelnou tabulí na čelní stěně. V něm byly soustředěny špičky mladé vědecké základny bez ohledu na profese, jejichž jediným úkolem bylo denně písemně odpovědět odborně na problém vypsáný na světelné tabuli. Délka pobytu ve studiu - a tedy i pracovní doba vědců - byla ukončena vždy tehdy, když dotyčný odborník odpověděl na otázku a odpověď vhodil do schránky u bufetu se svým identifikačním číslem. A tak biolog slavil úspěch při řešení dopravní situace na křižovatce použitím reakce žab na přítomnost čápa, pak bylo využito matematických modelových situací a vědec byl patřičně honorován.

Všechny tyto uvedené exaktní přístupy samozřejmě neodhalují přípravné období, které použití metod a technik předvídání (tak lze nazvat použití jak prognos-

tických, tak i futurologických praktik) umožňují, vytýčují hlavní problémy a zaměřují řešení témat budoucího stavu. Přípravné období je zpravidla skryto - a někdy záměrně, aby výsledky více se přibližovaly zamýšlenému výsledku. A tak tyto přístupy byly v podstatě vždy podkladem k hledání zákonitostí především v opakování přírodních nebo společenských jevů a s možností jejich aplikací v předvídání budoucnosti. Některé z nich jsou předmětem užití i v současných pokusech o předvídání jednání jedinců, skupin i společenstev.

Tento přístup samozřejmě vyhovuje především psychologii, sociologii, ale také vědě, které vždy shora uvedené metody a techniky považovala za aparát k vysvětlení nejrůznějších zjištěných skutečností a možností v kreativním vyjádření výsledků v oblastech existence člověka a společnosti. A je s podivem, že i astrologie, tato hvězdná disciplína využívaná k topografii člověka originálními technikami se bez shora uvedených přístupů neobejde.

Práce s vědomím

Jaromír Zdražil

S naším vědomím se dá pracovat mnoha způsoby - nejčastěji lidé slyší něco o úpravě jídelníčku a jeho doplňků, jako jsou například bylinky a prekurzory.

Jedna z účinných metod, jak pracovat s naším vědomím a to konkrétně se vztahy, o kterých bych se rád dnes drobně zmínil, jsou známy pod pojmem Rodinné Konstelace.

Člověk je tvor skupinový a během svého vývoje se vždy zdržoval v nějakých celcích, ať už je nazýváme tlupa, kmen, či klan. Dnes tomuto celku říkáme rodina a i ta podle mého názoru v současnosti míří někde dál, ale to už je téma na jiný článek.

Ať si to člověk uvědomuje, nebo ne, ať tomu věří, či nikoliv, ať se nám to líbí, anebo nelíbí, prostě naše blízké okolí má na nás obrovský vliv a je úplně jedno zdali máme s našimi blízkými fyzický kontakt či nikoliv. Pod pojmem naše blízké okolí nemyslíme jen naši současnou rodinu, ale například i naše partnery s kterými jsme žili, nebo měli jen sex. Mimochodem snad se shodneme na tom, že sex je velmi intenzivní prožitek. Pokud jsme s někým strávili část svého života, je mylné se domnívat, že to můžeme jen tak smazat bez důsledků.

Logicky způsob jak změnit naše prožitky je prožít je jinak (v kontextu rodinných konstelací tomu říkáme harmonizace).

Samozřejmě, že každý den prožívá každý z nás mnoho prožitků, ale řekněme si na rovinu: dovolíme si prožít danou situaci jinak, nebo pokračujeme ve svých zajetých kolejkách, kdy si často ani neuvědomujeme jak jednáme a proč a s jakým následkem? Tyto prožitky zase vytváří další emoce a tak to jde stále dokola, dokud se něco změní.

Pokud máme účinnou metodu, tak se prožívání nepřijemných prožitků může zkrátit z let či dokonce desetiletí na hodiny, dny či týdny. Zrovna při psaní tohoto článku řeším jeden návyk - jsem zvyklý na klávesnici QWERTY, ale píši na QWERTZ. Jak jistě mnozí znáte, člověk si docela užije, než tento návyk změní, i když si to uvědomuje. Je jen na mě, jak budu tuto skutečnost prožívat, jestli se budu vztekat, nebo si řeknu woow - to je zajímavé - už po 108mě jsem zmáčknul místo klávesy z klávesu y a přitom vím, že záleží jen na mně co zmáčknu, nebo jestli se budu třeba zlobit na počítač.

Co už si však lidé uvědomují méně, řekl bych, že vztahy v naší rodině se samozřejmě přenášejí do všech vztahů se citícími bytostmi, například do pracovních

vztahů. Jak řekl jeden moudrý muž, každý chce být šťastný, ale někteří lidé na to nejdou zrovna chytře.

Dobré je si uvědomit, že na všem se dá pracovat - i na vztazích!

Než si začneme povídat blíže o jedné z účinných metod jak naše vztahy změnit, je dobré si objasnit jak fungují naše vztahy - zastavme se na chvíli ve čtení a popemýšlejme, co dělají naše vztahy takové jaké jsou, a jak je můžeme změnit. Napišme si odpovědi na papír, nebo jen tak zapamatujte.

Příklad: Myslíte si, napsali jste, že ve vztahu je důležité třeba co člověk řekne? I obor, kterému se říká moderní psychologie začíná pomalu přicházet na to, že jen 6 - 8 % z obsahu toho co řekneme, má vliv na naše vztahy. Příklad: Určitě už většina z nás zažila třeba situaci, že jsme někomu řekli: miluji Tě a dostali jsme odpověď já tebe taky a jindy jsme mohli být třeba posláni do míst, kde to moc nevoní a je tam většinou tma. To je krásný důkaz toho, že obsah toho co řekneme, nemá na vztahy moc velký účinek.

Na čem jsou tedy založeny vztahy? Budu stručný. Vztahy jsou založeny na prožitcích. Pokud jsou vhodné podmínky, tak se prožitky opakují a stává se z nich něco, čemu říkáme návyk.

Schválně, stalo se Vám někdy třeba, že jste měli třeba partnera či partnerku a po čase jste si uvědomili, že i když má jinou tvář a fyzické znaky, než ta či ten předchozí, tak v jiných aspektech jsou velmi podobní vašim bývalým partnerům či partnerkám? Když jsem si tuto skutečnost minulosti uvědomil poprvé, musím říci, že mne to dosti vyvedlo z míry. Nechápal jsem, jak je možné, když tohle je to, co nechci - proč se to děje a navíc ještě opakuje! V té době mi to nedávalo logiku. Když jsem si tyto skutečnosti začal uvědomovat a dospěl jsem do stádia, kdy jsem si přestal jen stěžovat a dělat ze sebe oběť a chtěl jsem i něco změnit, potkal jsem lidi, kteří mi ukázali, že pokud najde člověk sílu a odvalu, tak změnit jde vše.

Ted jsem si vzpomněl na včerejší večer - čekali jsme v restauraci na zaplacení účtu - automaticky jsem si vytáhl peněženku z kapsy a položil-připravil ji na stůl. Když se po chvíli dostavila obsluha a já sáhl do kapsy, oblilo mne horko - nebyla tam peněženka. Začal jsem tudíž logicky hledat peněženku po kapsách a přemýšlet, kde jsem ji tak mohl nechat, možná ten pocit znáte: když se vám bleskurychle po těle rozlije pocit tepla - vyplaví se adrenalin, srdce začne více bít, chvíli trvalo, než jsem si uvědomil, že mám peněženku přímo před nosem - ach, ta úleva. Ten pocit, že už ji zase mám byl hoooodně příjemný. V tu chvíli jsem si samozřejmě neuvědomil, že ji mám pořád, jen jsem na to nějak zapomněl. Něco podobného zažívá asi většina lidí - hledá něco, co měla vždy před nosem a stačí po tom jen sáhnout. Stalo se Vám taky někdy, že jste nemohli najít peněženku? Aníž si to možná uvědomíme, tak vždy, když si na podobnou situaci vzpomene, automaticky se vyplaví i emoce, které jsme v této situaci zažívali a návykově je budete zažívat znova a znova.

Pokud budou vhodné podmínky a situace se bude opakovat, stane se z toho návyk. Ano, v tomto případě by to asi nebylo nic strašného, ale představme si, že můžeme mít určitý nevědomý návyk, třeba u našich blízkých. To už nám může komplikovat život více. Samozřejmě většinou jde o nevědomý návyk a ten není lehké samotnému člověku najít a změnit. Zde vidím příležitost pro zkušeného a nezávislého člověka s praxí, ukázat na něco, co jsme měli vždy před nosem, akorát jsme si toho nevšimli nebo nevěděli co s tím. V těchto případech mám velmi dobré zkušenosti a výsledky s terapií rodinných konstelací.

Když jsem se před lety začal zajímat proč se mi dějí tyto nelogické věci, když je vlastně ani nechci, vzpomněl jsem si na svoji moudrou babičku, která mi jednu dobu často říkala: vrána k vráně sedá. Vždy, když mi toto řekla, mi to samozřejmě nebylo příjemné (nevěděl jsem proč), i když jsem v tu dobu těm slovům logicky rozuměl a říkal jsem si, že je to přece logické, že vrána nebude sedět na větvi vedle krtka a proč mi takovou ptákovinu říká.

Zrovna jsem dostal SMSku, kde si jedna žena stěžuje, že nemá štěstí na vztahy s muži. Kdybych s dotyčnou mluvil, asi bych ji řekl, že vztah není otázka štěstí, ale návyku a jako vždy, kdo pracuje má i výsledky. Pokud si návyk uvědomíme, tak to je první krok k tomu něco změnit. Není to však nutné. Vždy se ptám klientů na jednoduchou otázku: jaká je tvoje motivace? Co by jsi rád vyřešil/a?

To mi připomnělo příběh jedné známé - nazvěme ji třeba Bárou. Bára je milá mladá pohledná žena bez závazků s dobrým vzděláním. Milá Bára mi zavolala a sdělila, že už půl roku nemůže najít žádného chlapa a po chvíli souvěti dokončila větou, která mne zaujala - že se vlastně ani žádní chlapi v jejím okolí nevyskytují. Vzpomněl jsem si najednou, že mi před časem vyprávěla, že sedí v práci naproti kolegovi - muži, který ji pořád prý nějak zlobí. Zeptal jsem se milé Bary, zdali náhodou u ní v práci nesedí naproti ní třeba muž. Bylo mi řečeno, že toho nepočítá - že si v práci nechce nic s nikým začínat, což chápu. Zeptal jsem se tudíž, jak jezdí do práce - odpověď byla, že autobusem. Řekl jsem, že v autobuse bude určitě nějaký zajímavý muž a že určitě se osazenstvo autobusu mění, oslovovat prý nikoho nebude a autobus se prý také nepočítá. Jelikož jsme povídali po telefonu, tak mne nenapadlo říci nic lepšího, než že je zralá na konstelace a že ji zvu - byl jsem přerušen, že má velmi nabitý program - pracuje běžně do večera a poté stihne sotva zajít ke kadeřníkově, na depilaci, zacvičit si, také má jednou týdně kurs španělštiny a už nevím co ještě. Pochopil jsem, že ani tohle není pro milou Báru v tuto chvíli cesta a napadl mne poslední pokus - řekl jsem jí: představ si, že dnes večer, když pojeděš domů autobusem z práce, potkáš muže s velkým M. Ty se budeš líbit jemu, on tobě. Bára mne přerušila: proč by se dávala do řeči s cizím mužem? Řekl jsem jí, že samozřejmě nemusí - jen ať si to představí a doposlouchá do konce. No prostě, že si padnou do oka, bude jim spolu příjemně a jelikož oba budou mít volný večer a budou nezadaní, tak si zajdou někde poblíž na skleničku a skončí třeba u ní doma, jelikož mu třeba ujede poslední autobus domů. Otázka zněla: bude si mít dotyčný kde dát kartáček, nebo odložit kalhoty? Odpověď zněla, že kalhoty si může dát v kuchyni přes židli a kartáček má nosit jako ona s sebou v tašce, prostě že má malý byt a není tam moc místo pro dalšího člověka. Když jsem se milé Bary zeptal, jak by jí bylo, kdyby neskončili u ní, ale u něj a on by řekl, že tam není pro ni místo? Bára se odmlčela a řekla, že by jí se to nelíbilo. Nakonec našeho rozhovoru jsem ji dal radu, kterou se jak jsem později zjistil, kupodivu řídila: udělej ve svém bytě místo, až tam jednou dotyčný přijde - aby si měl kde dát kartáček, boty, kalhoty atd. Po asi třech až čtyřech týdnech mi Bára volala, že se objevil v jejím životě chlap.

Další princip v konstelacích je fakt, že co si často nedovolíme sami sobě prožít, si jiný dovolí prožít bez problému. Tady jsou vhodné skupinové konstelace. Je velmi přínosné si postavit konstelaci, sednout si a pozorovat, co se děje.

Jiný přístup je, když máme dobrou představivost, odvahu něco změnit sami a uděláme to - tak máme napůl vyhráno dopředu.

Také v některých případech úplně stačí, když naše vědomí dostane návod, jak danou situaci řešit.

Co je však velmi důležité a mnoho lidí na to zapomíná, je řešit případy individuálně - dva lidé můžou řešit zdánlivě stejnou věc, ale příčina ve formě prožitku může být úplně jiná!

Uvedu další příklad - třeba prožitek bolesti. Dejme tomu, že se nám stane něco bolestivého. Co s tím uděláme? Přijmeme situaci takovou jaká je? Přijmeme bolest? Nebo si tu bolest, aby jsme moc netrpěli, dáme do uctivé vzdálenosti, tak aby na nás moc nemohla a nemuseli jsme se jí zabývat? V konečném důsledku ji poté dostáváme roky po kapkách až z toho často šílíme. Když toto vysvětluji lidem, přirovnávám to k pivu, které pijeme slámkou - máme potom z něho hodně radosti. Jak budeme asi cítit bolest, když ji budeme dostávat po kapkách, dlouhodobě?

Vzpomněl jsem si na jednu z posledních konstelací - poté co si dotyčná prožila v konstelaci bolest, se jí ulevilo a uvědomila si, že má i jiné pocity - že například už čtyři dny pořádně nejedla a má obrovský hlad. Samozřejmě, že tam předtím ty pocity byly, ale necítila je, protože je „přehlušily“ jiné pocity - pocity bolesti. Snad nebude vadit, když na závěr budu citovat SMSku, kterou mi dotyčná poslala pár dní po konstelaci: „Dobré ranko, konečně jsem se dostala k tvému číslu tak se hlásím. Cítím se skvěle, dokonce ani na ostatní nekřičím. Jsem v klidném stavu, což nebývá zvykem. Dokonce když si vzpomenu na mého tatku, který mi zemřel před 4mi roky, už skoro nebrečím. Jen včera jsme cítila nějaké tížení v žaludku. Jo a pěkně děkuji mám stále hlad! Zdraví tě, jméno nebudu kvůli anonymitě uvádět. Samozřejmě nemusíte mít strach - ne každý bude mít po konstelacích takové pocity. Pokud ale dotyčná podle svých slov čtyři dny před konstelací nejedla a celkově se k jídlu chovala, nazvěme to hodně zdrženlivě, protože necítila chuť, tak tyto „nové“ pocity můžou být „hodně nové“. Často potom klienti popisují tyto stavy, třeba: spadnul mi kámen ze srdce, nebo: mám pocit, že můžu lítat, což byl i případ výše zmíněné ženy.

Při psaní jsem si vzpomněl na ještě jeden případ: jedna známá, můžeme ji pro změnu nazvat Dáša, si mi před pár lety stěžovala, že má hrozného šéfa a i v minulé práci měla obdobného b... Řešení je prý jednoduché - změni práci. Přibližně půl roku nato, si mi Dáša opět stěžovala - že v nové práci má opět šéfa a slušně řečeno situace není vůbec lepší. Ptal jsem se milé Dášo, zdali chce pomoci - řekla, že zatím ne, že se pokusí situaci opět zvládnout sama. Po pár dalších měsících mi milá Dáša sdělila, že šéf odešel a přišel další šéf - zase chlap a vypadá to, že to lepší už nebude. Byl jsem mile překvapen, když tentokrát nebyla odmítnuta moje nabídnutá pomoc a na konstelace skutečně dorazila. Myslíte si, že situace, kdy měla do určité doby neustále konfliktní vztahy s nadřízenými muži, byla náhoda?

Závěr? Má rada zní: Když chcete něco účinně změnit na svých vztazích, nechoďte k psychologům, kartárkám či na skleničku alkoholu. Samozřejmě, někdy se nám může na chvíli ulevit, když se otrávíme alkoholem nebo nás někdo polituje atd., ale až nasedneme do naší staré známé tramvaje, tak nás odveze určitě stejným směrem co minule a bylo by hloupé se proto zlobit na jejího řidiče.

Investujte čas do účinných řešení a budete i vy sami překvapeni, jak se věci mají, a jak málo někdy stačí ke změně. Kdo si věci uvědomuje, může je dělat cíleně. Nikdo neříká, že potom nemůžete jít opět na

skleničku, nebo ke kartárce a ověřit si sami výsledek. Hodně štěstí všem.

Byl jsem upozorněn čtenáři na článek uveřejněný v časopise PHOENIX číslo 12/2007. Po jeho přečtení jsem nabyl přesvědčení, že na něj musím reagovat. Můj náhled na profesora F. Kahudu i Psychoenergetickou laboratoř je odlišný, jak můžete z dalšího textu poznat. Následující text jsem poslal jak autorovi panu J. Staňkovi, tak redakci PHOENIXu s žádostí o jeho zveřejnění. Současně jsem si uvědomil, že s přibývajícím rokem přibývá hodně nepodložených fám jak o profesoru F. Kahudovi, tak o PEL, a proto se budu snažit zveřejňovat některé materiály, aby veřejnost si mohla vytvořit sama správný obraz.

Ing. Bažant Vlastimil

Vážený pane Staňku.

Po přečtení Vašeho článku „O Kahudově psychoenergetické laboratoři trochu jinak“ jsem byl velice udiven jak Vámi uváděnými „fakty“, tak jeho celkovým zaměřením. Pokud jste svým článkem chtěl přispět dobré věci, rozhodně se Vaše snaha minula účinkem.

Připadal jsem si, že jsem u soudu, kterému předsedá velice zaujatý soudce, plný negativních emocí vůči jedné osobě i organizaci, spojené s jejím jménem, přičemž v „obžalobě“ uvedené události nejsou ani řádně doloženy osobními výpověďmi jednotlivých účastníků, které by skutečně mohly podat pravdivé vysvětlení. Nemohli být přítomni, neboť skutky obou byly již zváženy soudem nejvyšším.

Na místo faktů jsem se seznámil s řadou Vašich názorů či spíše smyšlenek, které předkládáte čtenářům jako pravdy. Moje pravdy se však od těch Vašich diametrálně odlišují. Nemohu posuzovat období pobytu středoškolského profesora F. Kahudy v Brně z vlastní osobní zkušenosti. Přesto mám k Vašemu popisu řadu připomínek. Píšete, že se profesor Kahuda snažil velice zalíbit německému panstvu a jejich přísluhovačům. Přitom se právě Váš otec zasloužil o to, že profesor F. Kahuda získal osvědčení o národní spolehlivosti. Pokud by měl sebemenší pochybnosti o Kahudově národní bezúhonnosti, tak mu toto potvrzení nemusel dávat.

Jako další důkaz o přísluhovačství Němcům uvádíte větu, kterou údajně říkal studentům: „Jen kopejte, jak vám Němci poručí“. Druhou část věty - „stejně je to nanic“ však opomíjíte. Myslím, že v době kopání zákopů všichni obyvatelé Protektorátu věděli, že Němci už mají válku prohranou. Nebyla tedy ta věta určena studentům se záměrem, aby neudělali nějakou nepředloženost, na kterou by mohli doplatit třeba i životem a nebylo pro profesora F. Kahudu prvořadou starostí, aby svěřené mu studenty v pořádku navrátil rodičům? Já si vzpomínám na trochu obdobnou situaci v roce 1944, kdy byla naše třída nasazena na česání chmele do Sudet. My studenti jsme vzhledem k vývoji válečné situace chtěli projevit odpor k Němcům tím, že jsme odmítali pracovat, přestože nás kantoři varovali před tvrdými dopady takového činu. Náš postoj trval jen do chvíle, kdy na nás majitel statku zavolal gestapo, které nás ubezpečilo, že si pro nás příjdem a budou nás považovat za sabotéry německého hospodářství, když nesplníme alespoň základní normu. Za sabotování zákopových prací by byl asi mnohem tvrdší postih.

Po válce v roce 1946 odešel profesor F. Kahuda do Prahy, kde dosáhl nejvyššího postavení v letech 1954 až 1963 jako ministr školství. Z této funkce byl odvolán v souvislosti s požadavky studentů na reformu vysokých škol. Všech odpovědných funkcí byl zbaven

v důsledku odmítavého postoje k okupaci ČSSR sovětskými vojsky v roce 1968.

V roce 1967 začal pracovat na výzkumném úkolu „Sociální zrání člověka“ na Pedagogické fakultě UK v Praze. Pro svoje teoretické závěry a hypotézy využíval materiálů jak našich tak i zahraničních vědeckých pracovníků a to nejen studiem odborných časopisů, ale též osobním písemným stykem. Rozhodující význam pro dokončení výzkumného úkolu a i pro další vývoj profesora F. Kahudy mělo jeho setkání s akademickým malířem, architektem Ing. Janem Kořínkem, který byl schopen myšlenkou ovlivňovat materiální proces – zastavování různých točících se zařízení (pohyb vrtulek v Crooksově mlýnku). Tato schopnost zaujala profesora Kahudu, neboť potvrzovala jeho dosavadní výzkum. Spolupráce s Ing. Kořínkem se stala základem činnosti Psychoenergetické laboratoře a zaujetí dvou těchto výrazných osobností pro vědeckou práci v dosud neprobádané oblasti přinesla ovoce v podobě řady studií a výzkumných prací. Přes počáteční světonázorové rozdíly vzniklo mezi oběma pevné přátelství, díky němuž se profesorovi Kahudovi počal otvírat tajemný svět vyššího duchovního poznání.

Já jsem se osobně setkal s profesorem Kahudou asi v roce 1977, kdy jsem pro něho v PVT (Podnik výpočetní techniky) zabezpečoval pořízení dat jeho výzkumného úkolu. Již tehdy se mi zmiňoval o charakteru své výzkumné práce. Pro mne, tehdy materialisticky zaměřeného inženýra to nemělo žádný význam. Netušil jsem však, že za pár roků budu žádat o pomoc léčitelů, kteří tehdy spolupracovali s panem profesorem na půdě Psychoenergetické laboratoře. Tak jsme se s panem profesorem znovu v roce 1983 setkali a postupně jsem se i já zapojil do činnosti PEL. V rámci ní jsem poznal jeho spolupracovníky, profesory, docenty, inženýry, doktory, léčitele, proutkaře i klienty žádající o pomoc.

Na začátek chci poznamenat, že lidé se zvláštními (paranormálními) vlastnostmi a organizace je sdružující vždy přitahují zájem státních orgánů. Tak tomu bylo i v případě Psychoenergetické laboratoře (PEL) při VŠCHT Praha. Tyto složky měly o nás dokonalý přehled. Zda to někdo zajišťoval spolupráci s pracovníky PEL nemohu ani potvrdit ani vyvrátit. Víme, že se určitě jednalo o technický odposlech, jak se ukázalo při likvidaci PEL, kdy se našla řada „štěnic“.

Důležité je však zaměření činnosti – buď v obecný prospěch lidí anebo prospěch osobní, mocenský. Z několikaleté osobní zkušenosti mohu potvrdit, že snahou profesora F. Kahudy bylo využití zvláštních schopností sensibílů v obecný prospěch v různých odvětvích lidského podnikání. Neoddiskutovatelnou zásluhu měl ve snaze zapojit léčitele do zdravotnické péče včetně vybudování účelového zdravotnického zařízení, kde měly být vedle sebe provozovány jak konvenční tak i nekonvenční medicínské postupy. Škoda, že se nesměly dosažené výsledky tehdy veřejně publikovat. Možná by naše společnost byla po roce 1989 ušetřena všemožných zázračných „metod“ z různých částí světa. Neocenitelnou zásluhou profesora Kahudy bylo i využití proutkařů v Severočeském uhelném revíru, ve stavebnictví, ve vyhledávání vodních zdrojů a nerostů i v Ostravsko-karvinském revíru. Právě zde, sice až po smrti profesora Kahudy, byla prokázáno, že proutkaři mohou přispět ke zvýšení bezpečnosti hornické práce. Při zabezpečování těžby rizikového rubání bylo nasazeno šest geofyzikálních metod a současně bylo využito činnosti proutkařů. K překvapení geofyzika, který vyhodnocoval informace získané všemi použitými metodami, pouze proutkaři byli schopni předvídat narůstání horninového napětí. Geofyzikální

metody dokázaly hodnotit pouze okamžitý stav. Také tento světový unikát zůstal uzavřen před veřejností v tresoru generálního ředitelství OKR.

Více jsem se po smrti profesora Kahudy dovídal o jeho osobnosti především od Ing. Jana Kořínka. Proto si troufám říci, že profesor Kahuda nepotřeboval žádnou doživotní „trafiku“, ani od politických složek, natož od složek bezpečnostních. Byl to člověk nesmírně pracovitý a zvědavý, vždy chtěl poznat podstatu řešených problémů. Tak tomu bylo i při řešení úlohy „Mentální zrání mládeže“, kde jeho závěry o „mentionové teorii“ nebyly žádnou plácaninou, ale poctivým pokusem o vysvětlení podstaty myšlení. Myslím, že to bude čas, který jednou ukáže, co na této hypotéze bylo pravdivé.

Pokud se týká výzkumu prováděného v PEL – základní výzkum (do něhož patřila také Mentionová teorie a další zpracované zprávy publikované v publikacích v rámci výzkumného úkolu „Fundamentální záření hmot“) měl pod svým dohledem profesor F. Kahuda. Aplikovaný výzkum (např. ověření schopností léčitelů v sedmi zdravotnických zařízeních) řídili pověření spolupracovníci PEL. Výsledky všech výzkumů byly v dvouletých intervalech oponovány na VŠCHT Praha.

Ještě chci upozornit na skutečnost, že v rámci VŠCHT Praha působila dvě pracoviště zabývající se paranormálními jevy. PEL sdružovala psychoenergetiky, u Dr. Z. Rejdáka se shromažďovali psychotronici. I když oba obory zkoumaly stejné jevy, přístup k nim byl odlišný. Zatím co Dr. Z. Rejdák byl přesvědčen, že všechny paranormální jevy lze vysvětlit pomocí čtyř základních sil, profesor F. Kahuda byl přesvědčen, že by to měla být další, pátá síla, která by přispěla k poznání podstaty. Po krátkou dobu byla pracoviště profesora Kahudy a Dr. Z. Rejdila spojena (1980-1983). Avšak pro rozdílnost názorů byla tato pracoviště rozdělena na Psychoenergetickou laboratoř pod vedením profesora F. Kahudy a pracoviště pro juvenologii Dr. Z. Rejdáka. O zaměření tohoto pracoviště nic bližšího nevím, tak se o něm nebudu zmiňovat.

To, že mohla PEL v klidu pracovat, se odvíjelo v podstatě od dvou předpokladů. Prvním z nich bylo, že profesor Kahuda měl řadu známých i přátel na ministerstvech (hlavně školství) a v politických složkách. Druhým předpokladem bylo to, že státní bezpečnost se ujistila, že PEL a její příslušníci neprovádějí žádnou protistátní činnost a v podstatě řeší pouze věci odborné. To, že se PEL při výzkumu a dalších pracích zabývala také duchovními oblastmi, to nechávalo STB klidnou. Zato to vadilo mnoha vědeckým pracovníkům, kteří vytáhli do boje proti profesorovi Kahudovi pod vlajkou čistoty marxistické vědy.

Ještě jednu z posledních připomínek. Profesor Kahuda se ve své práci řídil zásadou: dobré věci nelze dosáhnout špatnými prostředky. A tuto zásadu doporučoval dodržovat i svým spolupracovníkům. Vám, pane Staňku doporučuji přečíst si posudek grafologa, který nevěděl, či rukopis posuzuje. Když se to potom dozvěděl, prohlásil – „takového člověka bylo na ministera škoda“. Posudek je součástí článku, který ČEPES zveřejnila v roce 1995. Jeho cílem bylo podat obraz profesora Kahudy, jak jsme ho viděli my, spolupracovníci Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha a dát tak odpověď na otázku, proč se hlásíme k jeho odkazu. Článek z roku 1995 si můžete přečíst u paní PaedDr J. Brzobohaté v Agape Brno.

Ing. Bažant Vlastimil

předseda České psychoenergetické společnosti

PŘEDNÁŠKY VE DRUHÉM POLOLETÍ 2008

3.9.2008	18:00	MAYOVÉ – Princip duchovního zdraví (vzestup vědomí) Antonín Mareš
1.10.2008	18:00	TVÁŘ MAGNETOTERAPIE prom. biol. Izabel Klímová
5.11.2008	18:00	ENERGIE, LÉČENÍ. PŘÍRODA NEBO ČLOVĚK? POHLED AYURVÉDY A JÓGY MUDr. Martina Zisková
3.12.2008	18:00	MYSTERIUM VÁNOC, VÁNOČNÍ MEDITACE Mgr. Helena Bejlková

Informace o konání akcí získáte v sekretariátu ČEPES
Telefon 221 082 252, e-mail: bazant.cepes@seznam.cz

Vstupné (bez výjimek) 60,- Kč

BIOENERGETICKÉ PŮSOBNÍ

Místnost č. 501 (401) nebo B 235 (kancelář Ing. Bažanta). Vždy čtvrtek 9:30 – 18:00 hod.

4.9., 11.9., 18.9., 25.9.
2.10., 9.10., 16.10., 23.10.
6.11., 13.11., 20.11., 27.11.
4.12., 11.12., 18.12.
17.7., 14.8.

ESOTERNÍ KURZ

Místnost č. 401, úterý od 17:00 hod.
Koná se každé úterý od 16.9. do 9.12.2008.

Náplň vzdělávacích setkání:

Přednášky k esoternímu léčení podle Ludgera Schola
Fyzická cvičení dle Borise Tichanovského
Celková mentální masáž těla dle Borise Tichanovského
Meditace podle Sanaya Roman
Pozvání vzácných lidí z oboru léčitelství

Dovolujeme si Vás touto cestou upozornit na konání
zářijových kurzů a seminářů v následujících termínech.

Kurz práce s virguli: 12. – 14. září 2008.

Kurz je vhodný nejen pro začátečníky. Je zaměřen na vyhledávání podzemních vodních zdrojů, zón ovlivňujících nepříznivě lidské zdraví, důlních děl svislých i horizontálních, podzemních chodeb vzniklých lidskou činností a dutin přírodního charakteru. Dá vám poznat rozličné druhy virgulí, způsoby jejich používání a přesvědčíte se o vlastních schopnostech. Dostane se vám podstatných informací vztahujících se ke geologické stavbě země a tedy i ke geoanomáliím ovlivňujících lidské zdraví ke kosmoanomáliím a k různým možnostem výskytu podzemních vodních zdrojů.

Kurz práce s kyvadlem: 5. – 7. září 2008.

Kurz je opět vhodný nejen pro začátečníky se zaměřením na používání kyvadla. Dozvíte se o některých novinkách mezi používanými pomůckami a k některým vám bude podána i příslušná instruktáž. Nevyhneme se ani různým experimentům a ukázkám. Dá vám poznat rozličné druhy kyvadel, způsoby jejich používání a přesvědčíte se o vlastních schopnostech.

Oba tyto kurzy vede, organizačně i obsahově zajišťuje Antonín Fiurášek. Začínají vždy v pátek večer v 18:00 hod. a končí v neděli obědem ve 12:00 hod.

Kurz numerologie: 8. – 14. září 2008.

Kurz pro začátečníky s netradičními pohledy na čísla. To vše doplněno praktickými cvičeními, jednoduchými rozbory, výklady vámi vybraných datumů a zjištění úkolů ale i potíží, které vás v životě čekají a mnohé jiné.

Kurz organizačně zabezpečuje Antonín Fiurášek, obsahově Naďa Prokopová. Začíná v pondělí večer v 18:00 hod a končí v neděli obědem ve 12:00 hod.

Kurz numerologie pro pokročilé: 19. – 21. září 2008.

Novinky a zajímavosti o kterých ani nevíte. Dozvíte se kam až může tato disciplína zasahovat, kam kráčí její vývoj, jak se mění způsob interpretace nových skutečností. To vše ve vztahu numerologie ke kvantové fyzice či k lidskému geonomu.

Kurz organizačně zabezpečuje Antonín Fiurášek, obsahově Naďa Prokopová. Začíná v pátek večer v 18:00 hod a končí v neděli obědem ve 12:00 hod.

Poslední akcí tohoto roku bude:

„Předvánoční setkání členů a přátel ČEPES“

Uskuteční se v sobotu 6.12.2008 v době od 9:00 do 16:00 hod. na Novotného lávce 5, v budově ČSVTS.